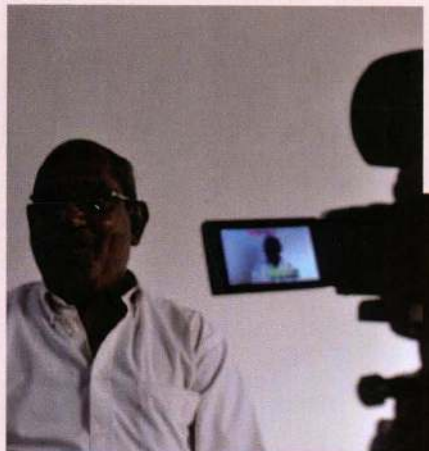
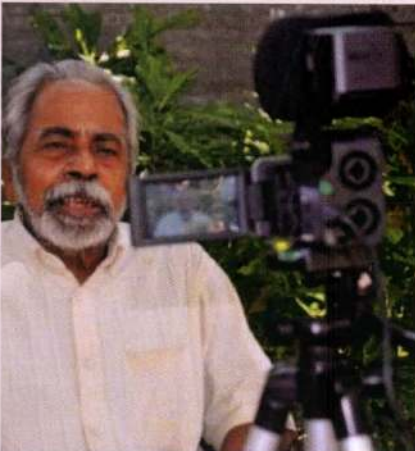
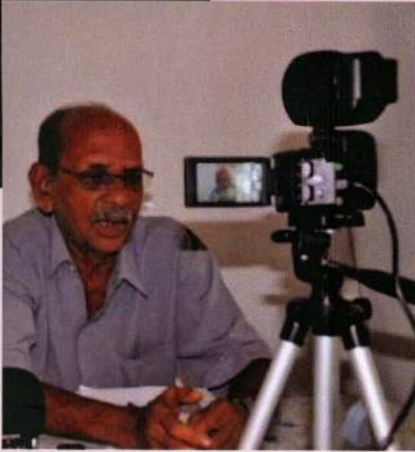

வாய்மொழி வரலாறு

தில்லைநாதன் கோபிநாத்

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

வாய்மொழி வரலாறு

நூலாசிரியரின் ஏனைய நூல்கள்

- துடுப்பாட்டம் அன்றும் இன்றும்
- நமது வரலாற்றை நாங்கள்தான் ஆவணப்படுத்த வேண்டும்
- யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியின் தொடக்கமும் வரலாறும்
- யாழ்ப்பாணப் பத்திரிகைகள்
- யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியின் மரபுரிமை மண்டபம்

தொகுப்பு நூல்கள்

- தேன்மொழி இதழ்த் தொகுப்பு

குறுநூல்கள்

- உங்கள் பனையோலைகள் மின்வெளிக்கு வந்துவிட்டனவா?

தொகுத்துப் பதிப்பித்தவை

- உடல், உளப் பயிற்சிகள்
- நூலகம் 10,000
- படைப்பாக்கப் பொதுமங்கள்
- கற்க கசடற

வாய்மொழி வரலாறு

தில்லைநாதன் கோபிநாத்

ஜீவநதி வெளியீடு 248

வாய்மொழி வரலாறு
தில்லைநாதன் கோபிநாத்

முதற் பதிப்பு : மார்ச்சு 2022 | வெளியீடு : ஜீவநதி, கலை அகம்,
அல்வாய் | அட்டை வடிவமைப்பு : க. பரணீதரன் | அச்சுப்பதிப்பு :
பரணீ அச்சகம், நெல்லியடி | பக்கங்கள் : 64 | விலை ரூ. 200.00

Vaaymoli Varalaaru
Thillainathan Kopinath

First Edition : December 2022 | Publishers : Jeevanathy, Kalai Aham, Alvai |
Cover Design : K. Bharaneetharan | Printed by : Baranee Printers, Nelliady |
Pages : 64 | Price Rs. 200.00

ISBN : 978-624-5881-72-7

**PUBLIC
DOMAIN**

*You can copy, modify, distribute and
perform the work, even for commercial
purposes, all without asking permission.*

எம் அம்மம்மா
தங்கராசம்மா சண்முகநாதன்
அவர்களுக்கு

நூலாசிரியர்

தில்லைநாதன் கோபிநாத் (1982): ஆவணமாக்கச் செயற்பாட்டாளர்; வரலாற்று ஆய்வாளர். புங்குடுதீவைச் சேர்ந்தவர். யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் (2001). ஈழத்து ஆவணமாக்கச் செயற்பாடுகளில் 2004 முதல் ஈடுபட்டு வருகிறார். நூலக நிறுவனத்தின் தொடக்கம் (2005) முதல் பங்களித்து வரும் இவர் வாழ்க்கை வரலாற்றுக் கலைக்களஞ்சியம், யாழ்ப்பாணப் பத்திரிகைகள் ஆவணப்படுத்தல், ஒலைச் சுவடிகள் ஆவணப்படுத்தல், வாய்மொழி வரலாற்று ஆய்வு நிலையம் போன்ற செயற்றிட்டங்களில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புச் செய்துள்ளார். தமிழ் விக்கிப்பீடியாவின் ஆரம்ப காலத்தில் (2005) இணைந்து பங்களித்து ஒரு நிர்வாகியாகவும் செயற்பட்டுள்ளார். ஈழத்து வரலாறுகள், ஆவணகவியல் குறித்து எழுதிவருகிறார்.

மின்னஞ்சல்: kopinath@gmail.com

உள்ளடக்கம்

வாய்மொழி வரலாற்றினை விளங்கிக் கொள்ளல்	9
செயற்றிட்டத்தினைத் திட்டமிடுதல்	18
ஆய்வாளரும் பின்புல ஆய்வும்	24
கருவிப் பயன்பாடு	28
நேர்காணலுக்குத் தயாராகலும் தொடங்கலும்	33
நேர்காணல் அடிப்படைகளும் நுட்பங்களும்	38
மாதிரிக் கேள்விகள்	45
நேர்காணலை நிறைவு செய்தல்	54
வாய்மொழி வரலாறுகளைப் பயன்படுத்துதல்	59
என்னுரை	63

நன்றி

பிரபாகர் நடராசா
பரணீதரன் கலாமணி
சேமமடுவூர் சிவகேசவன்
லுணுகலை ஸ்ரீ
நூலக நிறுவனத்தினர்

வாய்மொழி வரலாற்றினை விளங்கிக் கொள்ளல்

ஒரு முதியவர் இறக்கும்போது ஒரு நூலகம் எரிந்து சாம்பலாகிறது என்கிறது ஓர் ஆபிரிக்கப் பழமொழி. ஒவ்வொரு மனிதரிலும் அவரது வாழ்க்கை அனுபவங்கள் பொதிந்துள்ளன. மொழி, சமூக, பண்பாட்டுக் கூறுகளும் அறிவுத் தொகுதிகளும் ஒவ்வொரு மனிதராலும் காவப்படுகின்றன. ஆனால் அவர்கள் காலமாகும்போது அவை அனைத்தும் சேர்ந்தே அழிந்து போகின்றன.

நூல்களாகவோ பிற ஆவணங்களாகவோ தம் வாழ்வு, அனுபவங்களைப் பதிவு செய்வதற்கான வாய்ப்புக்கள் மிகச் சிலருக்கே கிடைக்கின்றன. எழுத்தில் பதிவு செய்வதற்கான சூழ்நிலை, மொழியறிவு, பொருளாதாரச் சாத்தியங்கள் போன்றன எல்லோருக்கும் வாய்ப்பதில்லை. அவையனைத்தும் வாய்த்தால் கூட அத்தகைய பதிவுகளின் தேவை உணரப் படுவதில்லை; ஆர்வமிருப்பதில்லை.

இத்தகைய அனுபவங்களைப் பதிவுசெய்யும் ஓர் ஆவணப்பதிவு முறையே வாய்மொழி வரலாறு ஆகும். ஒலிப் பதிவு மூலம் மனிதர்களின் கதைகளையும் அனுபவங்களையும் அறிவையும் வரலாற்றையும் வாய்மொழி வரலாறுகள் பதிவு செய்கின்றன. ஆவணங்களில் அதுவரை பதிவு செய்யப்படாத தகவல்களை வெளிக்கொணர்வனவாகவும் இடைவெளிகளை நிரப்புவனவாகவும் வாய்மொழி வரலாறுகள் அமைகின்றன.

வாய்மொழி வரலாறு

வாய்மொழி வரலாறு (Oral History) என்பது அதன் பெயர் குறிப்பிடுவது போல வாய்வழியாகப் பதிவுசெய்யப்படும் வரலாறு ஆகும். முறையாகத் திட்டமிடப்பட்ட நேர்காணல் மூலம் மனிதர்களது வாழ்வு அனுபவங்களையும் அறிவினையும் ஒலிப்பதிவுசெய்து கொள்வது வாய்வழி வரலாற்றுப் பதிவு ஆகிறது.

வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணல்கள் பின்வரும் தன்மைகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

1. நன்கு திட்டமிட்ட விரிவான நேர்காணல்
2. முறையாக ஒலிப்பதிவு செய்யப்படுதல்
3. அந்த ஒலிப்பதிவுகள் ஆவணகங்களில் ஏனையோரும் பயன்படுத்தக்கூடிய வண்ணம் பாதுகாக்கப்படுதல்.

தகவல்களை வாய்மொழிமூலம் பெற்று வரலாறு எழுதுதலில் பயன்படுத்தும் வழக்கம் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளின் முன்பாகவே ஆரம்பமாகிவிட்டது. இற்றைக்கு 3,000 ஆண்டுகளின் முன்னரேயே சீனாவில் வரலாறு எழுதுதலில் ஆட்களின் கூறியவற்றைப் பதிவுசெய்து பயன்படுத்தும் முறை ஆரம்பமாகி விட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. கி.மு. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் நடந்த பெலொபனிசியன் சண்டை பற்றி எழுதிய ஏதென்சினைச் சேர்ந்த வரலாற்றாசிரியர் தொசிடிடெசு அச்சண்டையுடன் தொடர்பானோரை நேர்காணல் செய்து தகவல்களைச் சேகரித்தார் எனப்படுகிறது.

வரலாறு எழுதுதலில் வாய்மொழித் தகவல்களின் பயன்பாடு பன்னெடுங்காலத்துக்கு முன்னரேயே ஆரம்பமான போதும் அத்தகைய தகவல் திரட்டும் முறை ஓர் ஆய்வு முறையியலாகப் பரவலான பயன்பாட்டுக்கு வந்தது 1940 களில் ஆகும். இதற்கான முக்கிய காரணம் நேர்காணல்களைப் ஒலிப்பதிவு செய்யக்கூடிய கருவிகளின் வருகை.

மேலைத்தேசத்தில் வாய்மொழி வரலாறு 1940 களில் இருந்து பாவனையில் உள்ளது. பல்கலைக்கழக வரலாற்றுப் பாடத்திட்டங்களின் பகுதியாக உள்ளது. கொலம்பியாப் பல்கலைக்கழகத்தில் வாய்மொழி வரலாற்றுக்கெனத் தனியான முதுமாணிப் பட்டப்படிப்பே உள்ளது. வாய்மொழி வரலாறு தொடர்பில் பல நூற்றுக்கணக்கான நூல்கள் வெளியாகியுள்ளதுடன் ஆண்டு தோறும் அவை புதிய பதிப்புக்களைக் காண்கின்றன. பல நாடுகளில் மாநிலத்துக்கு மாநிலம் வாய்மொழி வரலாற்றுச் சங்கங்கள் உள்ளன. வாய்மொழி வரலாறு தொடர்பான கருத்தரங்குகளும் மாநாடுகளும் பயிற்சிப் பட்டறைகளும் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்று வருகின்றன. சில

நாடுகளில் ஆய்வாளர்கள் தொழில்முறையில் வாய்மொழி வரலாற்றுப் பதிவுகளைச் செய்யுமளவிற்கு ஒரு தொழிற் துறையாகவே கூட இத்துறை வளர்ச்சியடைந்துள்ளது.

ஆனால் தமிழ்ச் சூழலில் நிலைமை அவ்வாறில்லை. பல்கலைக்கழகங்களின் வரலாற்றுத்துறையில் கூட இன்னும் வாய்மொழி வரலாறு அறிமுகமாகவில்லை; வழிகாட்டி நூல்களும் இல்லை; எவ்வகையான பயிற்சி வாய்ப்புக்களும் இல்லை. வாய்மொழி வரலாறு என்பது நேர்காணல் தான் என்ற போதும் நேர்காணல்கள் எல்லாம் வாய்மொழி வரலாறு அல்ல. நேர்காணல் என்ற வகையில் தமிழ்ச்சூழலில் பத்திரிகைப் பேட்டிகளும் வானொலி, தொலைக்காட்சிப் பேட்டிகளுமே அறிமுகமாகியுள்ளன. அந்தப் பேட்டிகளுக்குப் பழக்கப்பட்ட கதைசொல்லிகள் அவற்றைப் பின்பற்றி நேர்காணல் வழங்கத் தொடங்குகின்றனர்.

அவ்வகையில் வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணல்களைச் செய்ய விரும்பும் ஆய்வாளர் ஒருவர் வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணல்கள் எப்படி அமைய வேண்டும் என்பதனை விளங்கிக் கொள்வது இன்றியமையாதது ஆகும்.

வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணல்கள்

நேற்றைய நிகழ்வுகளையும் தகவல்களையும் நினைவுகளையும் கதைகளையும் இன்றைய குரல்களில் நாளை சந்ததியினருக்காக ஆவணப்படுத்தும் செயற்பாடே வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணல்கள் ஆகும். அவ்வகையில் ஆய்வாளர் தனது பணி 'வரலாற்றினைப் பதிவுசெய்தல்' என்பதனை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

அச்சாவணங்களும் புகைப்படங்கள், கையெழுத்துப் பிரதிகள் போன்ற ஏனைய ஆவணங்களும் குறைந்தளவிலான தகவல்களையே கொண்டுள்ளன. அவற்றில் விடுபட்ட தகவல்களை நிரப்பி முழுமையான பார்வையை, வெவ்வேறு கோணங்களிலிருந்தான பார்வையை வாய்மொழி வரலாறுகளே சாத்தியமாக்குகின்றன. அவ்வகையில் வாய்மொழி வரலாறுகள் மிக நீண்ட நேர்காணல்களாக அமைவது இயல்பானதாகும். குறித்த நேரத்துக்குள் அவசர அவசரமாகக் கேள்விகளைக்

கேட்டு முடிக்கும் அணுகுமுறை பொருத்தமாக இராது.

வரலாற்றின் நிகழ்வுகளையும் போக்குகளையும் பொதுமக்கள் எப்படி அனுபவித்தனர், எதிர்கொண்டனர் என்பதை விளக்கும் பதிவுகளாக வாய்மொழி வரலாறுகள் விளங்குகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக 1978 இல் மட்டக்களப்பைப் பெரும் சூறாவளி தாக்கியது என்பது ஒரு வரலாற்றுத் தகவல். சூறாவழித் தாக்கத்தின் அழிவுகளைப் புகைப்படங்கள் சில ஆவணப்படுத்தியுள்ளன. அக்காலப் பத்திரிகைகளில் செய்திகள் பதிவாகியுள்ளன. அழிவுகளின் புள்ளிவிபரங்களை அரச ஆவணங்களில் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். ஆனால் சாதாரண மனிதர்களின் வாழ்க்கையினை அந்தச் சூறாவளி எப்படிப் புரட்டிப் போட்டதென்பதனை வாய்மொழி வரலாறுகளே விரிவாகப் பதிவுசெய்ய முடியும். அவ்வகையில் இதுவரையான ஆவணங்களில் காணப்படாத தகவல்களை, அனுபவங்களை வெளிக்கொணருவது ஆய்வாளரின் முக்கிய பணியாக அமையும்.

வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணல் என்பது ஓர் உரையாடல் அல்ல. நேர்காணலில் நோக்கம் கதைசொல்லியின் அனுபவங்களைப் பதிவு செய்து கொள்வதே. ஆய்வாளர் தனது அனுபவங்களையும் நினைவுகளையும் பகிர நேர்காணலைப் பயன்படுத்தக் கூடாது. நேர்காணலில் ஆய்வாளரின் குரல் முடிந்தளவு குறைவாகவே ஒலிக்க வேண்டும். ஆய்வாளரது பணி நேர்காணலை வளர்த்துச் செல்லவும் நினைவுகளை மீட்டவும் உதவும்வகையில் தேவையான சந்தர்ப்பங்களில் அவசியமான கேள்விகளைச் சுருக்கமான முன்வைப்பதாகவே இருக்க வேண்டும்.

ஆய்வாளர் தனது புலமையைக் காட்டுவதற்கான சந்தர்ப்பமாகவோ பின்புல ஆய்வில் பெற்ற தகவல்களைப் பதிவுசெய்யும் வாய்ப்பாகவோ நேர்காணலைப் பயன்படுத்தக் கூடாது. நேர்காணல் கதைசொல்லியின் நினைவுகளைப் பற்றியதே ஒழிய ஆய்வாளரின் புலமை தொடர்பானதல்ல.

வாய்மொழி வரலாறுகள் வழக்கமான ஆவணங்களில் காணப்படாத விளிம்புநிலைக் குரல்களைப் பதிவு செய்யும் முக்கிய வழிமுறையாக உள்ளன. ஒரு கதைசொல்லி ஒரு

சாதாரண மனிதர் என்பதற்காக அவர் எவ்வகையிலும் ஆய்வாளரை விடக் குறைவானவர் அல்ல. யாருடைய அனுபவமும் இன்னொருவருடையதைவிடக் குறைவானதல்ல. ஒவ்வொருவரிடமும் அறிந்து கொள்ளவும் கற்றுக் கொள்ளவும் நிறைய உள்ளன என்ற அணுகுமுறை ஆய்வாளர்களுக்கு அவசியமானது. ஒவ்வொரு நேர்காணலிலும் புதிதாக அறிந்து கொள்ளவும் கற்றுக் கொள்ளவும் ஏராளம் இருக்கும் என நம்பும் ஒருவரே வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணல்களைச் செய்யப் பொருத்தமானவர்.

வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணல் ஒரு விசாரணையோ குறுக்கு விசாரணையோ அல்ல. கதைசொல்லி மீது குற்றச் சாட்டுக்கள், விமர்சனங்களை முன்வைக்க வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணலை ஆய்வாளர் பயன்படுத்தக்கூடாது. செய்திகள், ஆவணங்களை முன்வைத்துக் கதைசொல்லியை அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள வைப்பதும் வாய்மொழி வரலாறு அல்ல.

முன்முடிவுகளை முன்வைத்து அவற்றிற்கான ஏற்பையோ மறுப்பையோ பெறுவதும் வாய்மொழி வரலாற்று அணுகுமுறை அல்ல. கதைசொல்லிகளின் வரலாறுகளைப் பதிவுசெய்வதன் மூலம் அவற்றிலிருந்து வரலாற்றினை எடுத்துக் கொள்வதே வாய்மொழி வரலாற்று ஆய்வாக அமையும். ஒரு கேள்வியை முன்வைத்து ஆம் அல்லது இல்லை என்றவாறான பதில்களைப் பெறுவது வாய்மொழி வரலாற்று அணுகுமுறை அல்ல. அக்கால நிகழ்வுகள், தனிப்பட்ட அனுபவங்கள் தொடர்பான கதைசொல்லியின் நினைவுகளை மீட்டுவதனுடாக அக்கால நிலைமைகளை வெளிக் கொண்டு வருவதே வாய்மொழி வரலாற்று அணுகுமுறையாக இருக்கும்.

வாய்மொழி வரலாற்றுச் செயற்றிட்டமொன்றை ஒரு நிறுவனம் முன்னெடுக்கும்போது அந்த நிறுவனத்துக்கோ அல்லது குறித்த செயற்றிட்டத்துக்கான நிதி வழங்குனருக்கோ சில எதிர்பார்ப்புக்கள் இருக்கும். அந்த எதிர்பார்ப்புக்கள் காரணமாக நேர்காணற் செயற்பாடுகளில் அவர்கள் தலையிட முனையலாம். முடிந்தவரை அத்தகைய செல்வாக்கு நேர்காணல்களின் போக்கினைத் தீர்மானிப்பதாக அமையாத

வண்ணம் ஆய்வாளர் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

வாய்மொழி வரலாறு ஒரு கேள்வி பதில் நிகழ்ச்சியல்ல. நேர்காணலின் உள்ளடக்கம் தொடர்பில் ஆய்வாளர் கதைசொல்லிக்கு முற்கூட்டியே தெரிவிக்கலாம். அவசியம் என்றால் ஒரு மாதிரிக் கேள்விக் கொத்தினை வழங்கலாம். ஆனால் கேள்விகளை முற்கூட்டியே பட்டியலிட்டு வழங்கி அவற்றுக்கு மட்டும் பதில்களைப் பெறுவது சரியான அணுகுமுறை அல்ல. அதிலும் குறிப்பாக கதைசொல்லி பதில்களை எழுதி வாசிப்பாரானால் அது வாய்மொழி வரலாறே அல்ல. ஒரு பருமட்டான திட்டத்தினை வைத்துக் கொண்டு நேர்காணலில் வளர்த்துச் செல்வதே சரியான அணுகுமுறையாக இருக்கும்.

ஒரு கதைசொல்லியின் இரண்டு வாய்மொழி வரலாறுகள் முற்றிலும் வேறுவேறானவையாக அமையலாம். ஏனெனில் வாய்மொழி வரலாறுகள் ஆய்வாளரும் கதைசொல்லியும் பங்குபெறும் ஒரு நிகழ்த்துகை ஆகும். நிகழ்த்துகைகள் ஒரே மாதிரியாக அமைவதில்லை. ஒரு கதைசொல்லியிடம் வெவ்வேறு ஆய்வாளர்கள் மேற்கொண்ட நேர்காணல்கள் வெவ்வேறு மாதிரியாகவே அமைகின்றன.

வாய்மொழி வரலாறுகள் நிகழ்த்துகையே என்றாலும் வாய்மொழி வரலாற்றுப் பதிவுச் செயற்பாட்டில் அதிக பார்வையாளர்களுக்கு இடமில்லை. ஒலி, ஒளிப் பதிவுகளை இன்னொருவர் செய்ய வாய்ப்பிருந்தால் அவரும், கதை-சொல்லியின் நினைவுகளை மீட்ட உதவக்கூடிய இன்னொருவர் தவிர்க்க முடியாமல் தேவைப்பட்டால் அவரும் நேர்காணலின் பார்வையாளர்களாக அமையலாம்.

பார்வையாளர்கள் அமைவது அவர்களைத் திருப்திப் படுத்தும் வகையில் நேர்காணலைத் திசைதிருப்பி விடும். கதைசொல்லி பார்வையாளர்களுக்கேற்பத் தனது வாழ்க்கைக் கதையைச் சிறப்பானதாகவோ மோசமானதாகவோ முன்வைக்க விரும்பலாம். தனிப்பட்ட நேர்காணலில் சொல்லியிருக்கக் கூடிய பல விடயங்களைத் தவிர்க்கலாம். இயல்பாக உரையாட முடியாமல் பதற்றமடையலாம். ஆய்வாளருக்கும் கதைசொல்லிக்குமான அந்நியோன்னியமான, தனிப்பட்ட

உரையாடலிலேயே சிறந்த வாய்மொழி வரலாறுகள் உருவாக முடியும்.

வாய்மொழி வரலாறுகள் உண்மையான வரலாற்றைத் தேடும் முயற்சியல்ல. உண்மைகள் ஆளுக்காள் வேறுபடும் என்பதை ஆய்வாளர் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு கதைசொல்லிக்குச் சிறந்த ஆசிரியராகத் தெரியும் ஒருவர் இன்னொரு கதைசொல்லிக்குக் கடும் தண்டனைகள் வழங்கிய கொடூரமானவராக இருக்கலாம். ஒரு நிகழ்வில் பங்குபெற்ற இருவர் அந்த நிகழ்வினை வெவ்வேறு மாதிரியாக நினைவு கூரலாம். இந்த வெவ்வேறான சாட்சியங்கள் அவரவரளவில் உண்மையானவையே.

ஆய்வாளரது நோக்கம் குறித்த கதைசொல்லியின் உண்மையைப் பதிவுசெய்வதே ஒழிய சரியான உண்மையைத் தேடுவதோ கதைசொல்லிக்கு உண்மையை விளங்க வைப்பதோ அல்ல. குறிப்பாகக் கதைசொல்லியினது உண்மையுடன் ஆய்வாளர் நேர்காணலிலேயே குறுக்குக் கேள்விகளைக் கேட்டோ மறுத்தோ முரண்பட்டால் குறித்த நேர்காணலின் நோக்கத்தினை எட்ட முடியாது போகும் என்பதுடன் நேர்காணலைத் தொடர முடியாத நிலையும் ஏற்படலாம்.

வாய்மொழி வரலாறுகள் விவாதங்கள் அல்ல. ஆய்வாளர் கதைசொல்லியுடன் முரண்படாது கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதால் அவர் கதைசொல்லியின் கருத்துக்களை எல்லாம் ஏற்கிறார் என்று கருதப்படாது. ஆய்வாளரின் நோக்கம் பதிவு செய்வதே ஒழிய விவாதித்துத் தீர்வுகளை எட்டுவது அல்ல.

கதைசொல்லியுடன் முரண்படக்கூடாது என்பதற்காக மாணிட விரோதக் கருத்துக்களை அப்படியே பதிவு செய்ய வேண்டியதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக சாதி, பால், இன, மத அடிப்படையிலான ஏற்றத்தாழ்வுகளை நியாயப்படுத்தும் உரையாடல்களை எவ்வித மறுப்புமின்றிப் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்றில்லை.

கதைசொல்லியின் தரவுகள் தகவல்களில் பிழைகள் இருப்பதாகத் உணர்ந்தால் மென்மையாக கேள்விகள் மூலம்

அவற்றைத் திருத்தலாம். அதேவேளை வாய்மொழி வரலாறு தகவற் சேகரிப்பு அல்ல என்ற புரிதலும் ஆய்வாளருக்கு இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் கதைசொல்லி ஆய்வுசெய்தோ ஆவணங்களில் சரிபார்த்தோ தகவல்களைச் சொல்வதில்லை. நினைவிலிருந்து சொல்கையில் சிறு தகவற் பிழைகள் தவிர்க்க முடியாதவையாக இருக்கும். எல்லாக் கதைசொல்லிகளாலும் திகதிகள் போன்ற குறிப்பான தகவல்களை நினைவில் வைத்திருக்க முடிவதில்லை.

தொலைக்காட்சி நேர்காணல்கள் குறித்த நேரத்துக்குச் சுருக்கப்படும், பத்திரிகை நேர்காணல்கள் குறித்த பக்க அளவுக்குச் சுருக்கி எழுதப்படும், ஆவணப்படங்களுக்கான நேர்காணல்கள் தேவைக்கேற்பச் சிறு பகுதிகளே பயன்படுத்தப்படும். இந்தப் பயன்பாட்டுக்குப் பின்னர் மூலப்பிரதிகள் ஆவணமாவதில்லை. வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணல்கள் காலா காலத்துக்குப் பாதுகாக்கப்படுவதை நோக்கமாகக் கொண்டு முன்னெடுக்கப்படுபவை. குறிப்பாகச் செல்வதானால் பாதுகாக்கப்படும் நோக்கமில்லாத நேர்காணல் வாய்மொழி வரலாறே அல்ல. முழுகையாகப் பாதுகாக்கப் படவுள்ள ஓர் ஆவணத்தினை உருவாக்குகின்றோம் என்ற பொறுப்புக் கரிசனையும் ஆய்வாளருக்கு இருக்க வேண்டும்.

வாய்மொழி வழக்காறுகளைப் (Oral Traditions) பதிவு செய்வது வாய்மொழி வரலாறாகாது. வாய்மொழி வழியாகக் கடத்தப்பட்டு வந்த கதைகளைப் பதிவு செய்வது முக்கிய ஆவணப்படுத்தலே. ஆனால் வாய்மொழி வரலாறு ஒருவரது தனிப்பட்ட அனுபவக் கதைகளைப் பதிவுசெய்வதே ஆகும். வாய்மொழி வரலாறுகளின் சிறு பகுதியாக வாய்மொழி வழக்காறுகள் பதிவுசெய்யப்படலாம்.

தமது வாழ்க்கைக் கதைகளை நூல்களாக எழுதும் வாய்ப்பு மிகச் சிலருக்கே வாய்க்கிறது. ஆனால் ஓர் ஆய்வாளரால் பல கதைசொல்லிகளின் வாழ்க்கைகளை ஆவணப்படுத்த முடியும். அந்த ஆவணங்களுடாக ஒரு சமூகத்தின் வரலாற்றையே ஆவணப்படுத்த முடியும்.

சிறந்த நேர்காணல் என்பது இதுவரை கேட்கப்படாத கேள்விகளைக் கேட்டு இதுவரை எங்கும் பதிவாகாத

வரலாறுகளை வெளிக்கொணருவதாக அமைய வேண்டும். நேர்காணலின் முடிவில் கதைசொல்லியின் வாழ்க்கைச் சம்பவங்களை ஒரு நாவலை வாசிப்பது போல விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். நேர்காணலைக் கேட்கும் ஒருவருக்கு கதைசொல்லியின் அனுபவங்களை அனுபவிக்கக் கூடியதாக நேரில் பார்ப்பது போல உணரக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

ஒரு நேர்காணல் சிறந்த ஒன்றாக அமைய வேண்டும் என்பதையிட்டு ஆய்வாளர் பதற்றமடைய வேண்டியதில்லை. ஓர் ஆவணப்படத்தின் நேர்த்தியினை வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணல் கொண்டிருக்காது. உச்சரிப்பில் சிறு பிழைகள், சில தடுமாற்றங்கள், சிரிப்புக்கள், விடுபடல்கள் என ஓர் இயல்பான உரையாடலாக வாய்மொழி வரலாறு அமையும். விடுபட்ட பகுதிகளை இன்னொரு முறை பதிவுசெய்து உரியமுறையில் இணைத்துக் கொள்ளலாம். அந்த நேர்காணற் பதிவிலிருந்து ஒரு காணொளியினையோ அல்லது ஓர் ஆவணப் படத்தினையோ தயாரிக்கும் போது நேர்த்தியாக்கிக் கொள்ளலாம்.

நேர்த்திக்காகக் காத்திருந்து எடுக்க முடியாமற்போன ஒரு நேர்காணலை விட எத்தனை தவறுகள் இருப்பின் பதிவு செய்யப்பட்டுவிட்ட நேர்காணல் பயனுடையது. ஏனெனில் மாண்டவர் மீள்வதில்லை.

செயற்றிட்டத்தினைத் திட்டமிடுதல்

வாய்மொழி வரலாற்று ஆவணமாக்கத்தினை ஒரு செயற்றிட்டமாக அணுகுவது வினைத்திறனானது. தெளிவான காலம், பாதிடு, நோக்கம் ஆகியன ஒரு செயற்றிட்டத்தில் முக்கியமானவை. ஒரு குறித்த நோக்கத்தினை அடைவதற்காக வரையறுக்கப்பட்ட செயற்பாடுகளை திட்டமிட்ட காலத்தினுள் ஒதுக்கப்பட்ட பாதிட்டில் நிறைவு செய்வதை ஒரு செயற்றிட்டம் எனலாம்.

வாய்மொழி வரலாற்றுப் பதிவானது ஒரு மாணவர்தனது அம்மம்மாவின் வாழ்க்கை வரலாற்றை அவரது குரலில் பதிவு செய்து கொள்ளும் ஒரு எளிமையான செயற்பாடாக இருக்கலாம்; ஒரு நிறுவனம் பெரிய நிதி முதலீட்டுடன் பல ஆய்வாளர்களை ஈடுபடுத்தி பெருமளவு வாய்மொழி வரலாறுகளைப் பதிவுசெய்யும் ஓர் ஆய்வுப் பணியாக இருக்கலாம். ஆனால் இவை ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு செயற்றிட்டமாக அணுகும்போது வினைத்திறனாகச் செயற்பட முடியும்.

செயற்றிட்டத் திட்ட வரைபு

செயற்றிட்டத் திட்ட வரைபானது ஒரு பக்கத்தினுள் அடங்கும் சிறிய ஆவணமாகவோ அல்லது அச் செயற்றிட்டம் தொடர்பான சகல தகவல்களையும் துல்லியமாக முன்வைக்கும் விரிவான ஆவணமாகவோ இருக்கலாம். செயற்றிட்டத்தின் பெயர், இலக்கு, நோக்கங்கள், வரலாற்று அணுகுமுறை, பாதிடு, காப்புப்படிிகள், கருவிகள், வளங்கள், அனுமதிப் படிவங்கள், நேர்காணல்களுக்கான திட்டம், பதிப்புரிமை, ஆளணி, சுவடியாக்கம் போன்றவற்றைச் செயற்றிட்டத்தின் திட்டவரைபு தெளிவுபடுத்துவதாக அமையும்.

நேர்காணல் செய்யப்படவுள்ள கதைசொல்லிகளின் பட்டியலும் செயற்திட்ட வரைபில் உள்ளடக்கப்படலாம். நிதி அனுசரணை விபரங்களும் இவ்வரைபில் உள்ளடங்கும்.

செயற்றிட்டப் பெயர்

செயற்றிட்டம் ஒன்றினை அடையாளங் காண அதற்குப் பொருத்தமான பெயர் அவசியமானது. குறிப்பாக ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நேர்காணல்கள் கொண்டதாகத் திட்டமிடப்படும் செயற்றிட்டங்கள் பெயரிடப்பட வேண்டும்.

செயற்றிட்ட இலக்கு

குறித்த செயற்றிட்டத்தின் இலக்கினை அல்லது பிரதான நோக்கத்தினை வரையறுப்பதாக இது அமையும். சுருக்கமாக, ஒரிரு வசனங்களுள் அமைவதாக இலக்கு (Mission Statement) வரையறுக்கப்பட வேண்டும்.

"முல்லைத்தீவில் சுனாமியின் பாதிப்பை எதிர்கொண்ட அனுபவங்களையும் தாக்கங்களையும் ஆவணப்படுத்துதல்" என்பது சுருக்கமான ஓர் இலக்கு எடுத்துக்காட்டு.

செயற்றிட்ட நோக்கங்கள்

குறித்த செயற்றிட்டத்தின் நோக்கங்கள் தொடர்பாகச் செயற்றிட்டத்தில் தொடர்புபடும் பங்குதாரர் அனைவருக்கும் தெளிவுபடுத்தும் பகுதியாக இது அமையும். செயற்றிட்ட இலக்கின் விரிவுபடுத்தப்பட்ட வடிவமாக இது அமையலாம்.

செயற்றிட்ட நோக்கங்களை வரையறுத்துக் கொள்ளுதல் வள ஒதுக்கீடு, பாதிடு, பின்புல ஆய்வு போன்றவற்றைத் திட்டமிட உதவும்.

ஒரு கதைசொல்லிக்கு ஏன் இந்த நேர்காணல் செய்யப்படுகிறது என்ற கேள்வி எழும். அக்கேள்விக்கான தெளிவான பதிவை வழங்குவது நேர்காணல்கள் சிறப்பாக உருவாக உதவும். தான் ஏன் நேர்காணப்படுகிறேன் என்பது தொடர்பில் சந்தேகத்துடன் உரையாடும் ஒருவர் இயல்பாகவும் வெளிப்படையாகவும் உரையாட மாட்டார். சந்தேகங்கள் காரணமாக நேர்காணலை ஒரேயடியாக மறுக்கவும் கூடும். அவ்வகையில் செயற்றிட்டத்தின் இலக்கும் நோக்கங்களும் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் வரையறுக்கப்பட வேண்டும். அவற்றை இலகுவாகக் கதைசொல்லிக்குத் தெளிவு படுத்தக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

செயற்றிட்ட அணுகுமுறை

வாய்மொழி வரலாறுகளின் உள்ளடக்கம் சார்ந்த நோக்கம் அடிப்படையில் வாழ்க்கை வரலாறுகளைப் பதிவு செய்தல் அல்லது ஒரு விடயப் பரப்புத் தொடர்பான வரலாற்றைப் பதிவுசெய்தல் என்பதாக அமையும்.

இந்த இரண்டுவகை அணுகுமுறைகளின் கலவையாகவும் ஒரு செயற்றிட்டம் அமையலாம். எடுத்துக்காட்டாகக் குடும்ப மூத்தோரது வாய்மொழி வரலாற்றுப் பதிவுகள் அவர்களது வாழ்க்கை வரலாற்றுக்கு மேலதிகமாகக் குறித்த குடும்பத்தின் வரலாறு தொடர்பாகக் குறிப்பான பகுதிகளைக் கொண்டிருக்கும். ஒரு பாடசாலையின் பழைய மாணவர்களின் வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணல்களில் அவர்களது பாடசாலைக் காலம் தொடர்பான பகுதிகள் விரிவானதாகவும் குறிப்பானதாகவும் அமையும்.

செயற்றிட்டத்தின் நோக்கம் ஆவணப்படுத்தலாக, ஆவணப்படம் எடுத்தலாக, வேறொரு ஆய்வின் பகுதியாக எனப் பலவாறாக அமையலாம். ஆவணப்படுத்தல் என்றால் வாழ்க்கை வரலாறு, குடும்ப வரலாறு, நிறுவன வரலாறு, சமூக வரலாறு, வரலாற்று நிகழ்வுகள் என ஒவ்வொன்றுக்கும் வெவ்வேறு வகையான நேர்காணல்கள் திட்டமிடப்பட வேண்டும். செயற்றிட்ட நோக்கங்களுக்கு அமைவாக எந்த வரலாற்றுப் பரப்புக்கள் அவசியம் ஒவ்வொரு நேர்காணலிலும் பதிவாக வேண்டும் என்பதனை செயற்றிட்ட அணுகுமுறை தெளிவுபடுத்துவதாக அமையும்.

செயற்றிட்டப் பங்களிப்பாளர்கள்

ஒவ்வொரு செயற்றிட்டமும் சிறப்பாக முன்னெடுக்கப் படவேண்டுமாயின் பொருத்தமான செயற்றிட்ட அணி அமைய வேண்டும். ஒரு நிறுவனம் முன்னெடுக்கும் செயற்றிட்டத்தில் குறைந்தது பின்வரும் பங்களிப்பாளர்கள் தேவைப்படுவர்.

- செயற்றிட்ட முகாமையாளர்
- பொருத்தமான ஆய்வாளர் அதாவது நேர்காண்பவர்
- காணொளிப் பதிவுகள் செய்யப்படுவதாயின் தனியான

காணொளிப் பதிவுக் கலைஞர்

- வாய்மொழி வரலாற்றுப் பதிவுகளை வெளியிடத் தயார் செய்யவல்ல நுட்பக் கலைஞர்கள்
- எழுத்துருவாக்கம் செய்வதாயின் எழுத்துருவாக்குனர்

இவர்கள் தவிர முழு நேர ஆளணியாக இல்லாவிடினும் செயற்றிட்டத்துக்கு ஓரளவு நேரம் வழங்கக்கூடிய பின்வரும் ஆளணியும் தேவைப்படும்.

- ஆய்வாளர்களுக்கு வாய்மொழி வரலாற்று அனுபவம் இல்லையாயின் பொருத்தமான பயிற்றுவிப்பாளர்.
- செயற்றிட்டத் துறைசார் வரலாற்று அறிஞர்.
- பதிவுகருவிகளைச் சரிபார்க்கக்கூடிய நுட்பவியலாளர்
- நேர்காணல்களுக்கான விபரத் தரவுகளை உருவாக்கும் அல்லது சரிபார்க்கும் நூலகவியலாளர்.

பாதீடும் வளங்களும்

வாய்மொழி வரலாற்றுச் செயற்றிட்டப் பாதீட்டில் அவசியம் இடம்பெறும் செலவுகள் பின்வருமாறு

- செயற்றிட்ட முகாமைத்துவச் செலவுகள் (தொலைபேசி, தபால், காகிதாதிகள், முகாமைத்துவ ஆளணி, அலுவலக வாடகை, அலுவலக உபகரணங்கள், அச்சு, உபகரணத் திருத்தங்கள், கூட்டங்கள், ஆய்வாளரை பயிற்றுவித்தல் போன்றவை)
- பதிவுக் கருவிகள், நினைவகங்கள்
- ஆய்வாளர், உதவியாளருக்கான கொடுப்பனவுகள்
- போக்குவரவு உள்ளிட்ட நேர்காணற் செலவுகள்

காப்புப்படிிகள்

ஒரு வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணலானது பல்வேறு நோக்கங்களுக்காகப் பதிவு செய்யப்பட்டு இருக்கலாம். ஆனால் அது ஓர் ஆவணக்காப்பகத்தில் பேணிப் பாதுகாக்கப்படும் போதே அது வாய்மொழி வரலாறு என்ற தகுதியினைப் பெறுகிறது. ஓர் ஆவணக் காப்பகத்தால் முன்னெடுக்கப்படும்

செயற்றிட்டத்துக்குக் குறித்த நிறுவனம் கொண்டுள்ள சுவடியாக்கத் திட்டம் போதுமானதாக இருக்கலாம். குறித்த ஒரு நிறுவனத்திடம் மட்டும் காப்புப்படிக்களைக் கொண்டிராமல் வேறு நிறுவனங்களுடனும் காப்புப்படிக்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் நிறுவனங்களை நம்பகமானவையாகக் கருதலாம்.

தனி ஆய்வாளர்கள் அல்லது சுவடியாக்க வசதிகள் அற்ற நிறுவனங்கள் தாம் உருவாக்கும் வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணல்களைச் சுவடியாக்கிப் பாதுகாக்கப் பொருத்தமான வேறு நிறுவனங்களை அணுக வேண்டும். அவ்வாறு அணுகும்போது "குறித்த நிறுவனத்திடம் பொருத்தமான சுவடியாக்கத் திட்டங்கள் உள்ளதா? ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட காப்புப்படிக்கள் உள்ளதா? போதிய பாதுகாப்பு உள்ளதா? நீண்ட காலம் பாதுகாக்க முடியுமா?" போன்ற விடயங்கள் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நிறுவனங்களிடம் காப்புப்படிக்களைக் கையளிப்பது நீண்டகாலச் சுவடிப்படுத்தலுக்குப் பொருத்தமானது.

நேர்காணல்களின் எண்ணிக்கையும் அளவும்

ஒரு குடும்ப மூத்தவரது வாழ்க்கையைப் பதிவு செய்வது ஒரேயொரு நேர்காணலாக அமையும். ஒரு குடும்பத்துடன் தொடர்புடைய பல மூத்தவர்களது நேர்காணல்கள் பத்து வரை இருக்கலாம். ஒரு நிறுவனம் சார்ந்த நேர்காணல்கள் குறிப்பாகப் பாடசாலைகள் சார்ந்தவை நூற்றுக்கணக்காக அமையலாம். ஆனால் செயற்றிட்டத்தின் ஆரம்பத்திலேயே குறிப்பாக எத்தனை பேரைப் பதிவுசெய்யப் போகிறோம் என்பதைத் திட்டமிட்டுக் கொள்வது குறித்த செயற்றிட்டத்தினைப் போதிய வளங்களுடன் ஆரம்பிக்கவும் குறித்த காலத்தினுள் முடிக்கவும் உதவும்.

குறித்த விடயம் அல்லது நிகழ்வு சார்ந்த பதிவுகளைச் செய்யும்போது துல்லியமாக வாய்மொழி வரலாற்றுப் பதிவுகளின் எண்ணிக்கையை ஆரம்பத்திலேயே திட்டமிட முடியாமல் இருக்கலாம். ஏனெனில் நேர்காணல்களைச் செய்துகொண்டு செல்லும்போது அந்த நேர்காணல்களில் கிடைக்கும் தகவல்களின் அடிப்படையில் மேலும் நேர்காண

வேண்டியோர் அடையாளம் காணப்படுவர். இப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் நேர்காணல்களின் எண்ணிக்கை நெகிழ்ச்சியானதாக இருக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக 20 முதல் 25 நேர்காணல்கள் என ஒரு செயற்றிட்டம் வரையறுக்கலாம்.

ஒரு நேர்காணல் குறித்த வாய்மொழி வரலாற்றுச் செயற்றிட்டத்தினைத் தாண்டியும் ஆய்வாளர்களுக்குப் பயன்பட வேண்டுமாயின் முடிந்தளவும் ஆழமாகவும் விரிவாகவும் செய்யப்பட வேண்டும் என்பது மனங்கொள்ளத் தக்கது. அதேவேளை எவ்வளவு விரிவானதாக அமைந்தாலும் ஒரு மனிதரது வாழ்க்கை அனுபவங்கள் அத்தனையையும் ஒரு வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணலில் அடக்கிவிடமுடியாது. ஒரு நேர்காணலுக்கு எவ்வளவு நேரம் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற வரையறை எவற்றைக் கேட்பது எவற்றைத் தவிர்ப்பது என்பவற்றைத் திட்டமிட உதவும்.

பதிப்புரிமையும் அணுக்கமும்

ஒவ்வொரு வாய்மொழி வரலாற்றுப் பதிவும் குறித்த ஆய்வாளராலும் கதைசொல்லியாலும் உருவாக்கப்படும் ஆவணங்கள் ஆகும். இந்த ஆவணங்களின் பதிப்புரிமை குறித்த பங்காளருடையதாக அல்லது நேர்காணலைச் சாத்தியமாக்கும் நிறுவனத்துடையதாக அமையலாம். பதிப்புரிமைத் தகவல்கள் முறையான படிவங்களில் பதிவுசெய்து கையெழுத்துக்களைப் பெறுவதன் மூலம் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

செயற்றிட்டப் படிவங்கள்

ஆகக் குறைந்தது பின்வரும் படிவங்கள் செயற்றிட்டத் திட்டமிடலில் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

- பதிவுசெய்தல், பதிப்புரிமை அனுமதிகள் படிவம்
- வாழ்க்கை வரலாற்றுத் தகவல்கள் படிவம்
- நேர்காணல் விபரப் படிவம்

ஆய்வாளரும் பின்புல ஆய்வும்

நேர்காணப்படுபவர், விடயப்பரப்பு, நேர்காணலுடன் தொடர்புடைய காலம் ஆகியவை தொடர்பில் ஆய்வாளரது பரிச்சயமும் அறிவும் நேர்காணல் முழுமையானதாக அமைய உதவும். பொருத்தமான கேள்விகளைக் கேட்பதனுடாக நேர்காணலை வழிநடத்திச்செல்லப் பின்புல அறிவு ஆய்வாளர்களுக்கு அவசியமாக இருக்கும். அவ்வகையில் நேர்காணலின் முன்னர் பின்புல ஆய்வு செய்வதனுடாக போதிய தகவல்களை ஆய்வாளர் திரட்டிக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆய்வாளர்கள் தமது சொந்தச் செயற்றிட்டங்களுக்காகக் சுயமான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும் போது அவர்கள் நேர்காணல்களுக்குத் தேவையான பின்புல அறிவுடனேயே செயற்றிட்டங்களைத் தொடங்குவது இயல்பானது. ஆய்வுத் தகவல்கள், காலக்கோடுகள் போன்றவற்றை எழுத்தில் தயாரித்துக் கொண்டு ஆய்வுநேரத்தியுடன் நேர்காணல்களைத் தொடங்குவது பொருத்தமான அணுகுமுறை ஆகும்.

ஆய்வாளர்களைத் தெரிவு செய்தல்

நிறுவனங்கள் முன்னெடுக்கும் வாய்மொழி வரலாற்றுச் செயற்றிட்டத்துக்கான ஆய்வாளர்கள் நேர்காணல்களைத் தொடங்க முன்னர் போதிய காலம் எடுத்துப் போதிய தகவல்களைத் திரட்டிக் கொள்வதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.

ஆய்வாளர்கள் பணிக்கமர்த்தப்படும் போது அவர்களது அனுபவம், துறை சார் அறிவு என்பன கவனிக்கப்பட வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக ஒரு பாடசாலை தொடர்பான செயற்றிட்டத்துக்கு அப்பாடசாலையின் பழைய மாணவர் பொருத்தமாக இருப்பார். அதேவேளை அவர் சமூகவியல், வரலாறு போன்ற துறைகளுடன் தொடர்புடையவராக இருப்பின் மேலும் நல்லது. ஆய்வுச் செயற்றிட்டங்களுக்கு ஏற்கனவே அதுசார்ந்து கல்வி, ஆய்வில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஆய்வு மாணவர் பொருத்தமாக இருப்பார்.

செயற்றிட்டத் திட்டமிடலின் ஆரம்பத்திலேயே ஆய்வாளர்கள் தெரிவுசெய்யப்பட்டு அவர்களும் குறித்த செயற்றிட்டத் திட்டமிடலில் பங்குபெறக் கூடியதாக இருப்பது விரும்பத்தக்கது.

ஆய்வாளர்களுக்கு நேர்காணல்கள் செய்வதில் முன் அனுபவம் இருப்பது விரும்பத் தக்கது. அவ்வாறு இல்லாத சந்தர்ப்பங்களில் ஆய்வாளர்களுக்குப் பயிற்சியளிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட வேண்டும்.

கதைசொல்லிகளைத் தெரிவு செய்தல்

குடும்ப மூத்தோரை ஆவணப்படுத்துவது போன்ற வாய்மொழி வரலாற்றுச் செயற்றிட்டங்களுக்கு நேர்காணல் செய்யப்படுவோரைத் தெரிவு செய்தல் நேரடியானதாகும். ஆனால் நிறுவன வரலாறுகள், வரலாற்றுச் சம்பவங்களை ஆவணப்படுத்துதல் போன்ற செயற்றிட்டங்களுக்கு யாரை நேர்காணல் செய்வது என்பது செயற்றிட்டத் திட்டமிடலில் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கலாம். அவ்வாறு இல்லையெனின் பின்புல ஆய்வின் ஒரு பகுதியாக நேர்காணல் செய்யப்படக் கூடியோரைத் தெரிவு செய்தல் அமையும்.

வரலாற்று நிகழ்வுகள் தொடர்பான வாய்மொழி வரலாறுகளுக்குக் குறித்த நிகழ்வுகளின் நேரடிச் சாட்சிகள் அல்லது பங்காளர்களே தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும். நிகழ்வுகள் தொடர்பாக அறிந்தோரை நேர்காணல் செய்தல் மிக அரிதான சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே பயன்படும்.

பின்புல ஆய்வினூடாகக் கதைசொல்லிகளை இனங்கண்டு அவர்களைத் தொடர்பு கொள்ளும்போது மேலும் நேர்காணல் செய்யக்கூடிய பலரை அடையாளங் காணக் கூடியதாக இருக்கலாம். இது ஓரளவுக்குச் செயற்றிட்டத்தை வளர்த்துச் செல்ல உதவும். அதேவேளை கதைசொல்லிகளின் எண்ணிக்கை மிக அதிகரிப்பது பொருத்தமாயிராது.

கதைசொல்லிகளைத் தெரிவு செய்கையில் பல்வகைமை கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டும். பெண்களது வாய்மொழி வரலாறுகள் போதியளவு இடம்பெறுவது உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். முடிந்தவரை மாற்றுப் பாலினத்தவர், பல்வேறு

வயதினர், வெவ்வேறு பிரதேசம், மதம், சாதி, கல்வியறிவு, தொழில்கள் சார்ந்தோர் இணைத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். ஆனால் இந்தப் பல்வகைமையானது செயற்கையாக உருவாக்கப்படலாகாது.

வாழ்க்கை வரலாற்று ஆய்வுகள்

ஒரு மூத்தவரை நேர்காண முன்னர் அவரது குடும்ப வரைபடம் ஒன்றினை ஆய்வு செய்தல் அல்லது தயாரித்துக் கொள்ளுதல் அக்குடும்பம் தொடர்பான முழுமையான விபரங்களைத் திரட்ட உதவும். கல்வெட்டுக்கள் எனப்படும் நினைவு மலர்கள், தேவாலயப் பதிவேடுகள் போன்றவை இத்தகைய குடும்ப விபரங்களைத் திரட்ட உதவும். குறித்த குடும்பத்தின் ஏனைய மூத்தோருடன் உரையாடியும் இத்தகைய விபரங்களைத் திரட்டிக் கொள்ளலாம்.

கதைசொல்லியிடம் இத்தகைய பின்புல ஆய்வுகளை முடிந்தவரை தவிர்க்கலாம். ஏனெனில் நேர்காணலின் முன்னரே அவர் விபரங்களைப் பகிர்ந்தால் ஏற்கனவே தெரிவித்த விடயங்கள் என்ற உணர்வில் அந்த விபரங்களை நேர்காணலில் கூறாது தவிர்க்க வாய்ப்புள்ளது.

கதைசொல்லிகளிடம் இருக்கக்கூடிய ஆவணங்களான புகைப்படங்கள், சான்றிதழ்கள், கடிதங்கள், குறுங்கால ஆவணங்கள் போன்றனவும் பின்புல ஆய்வுக்குப் பயன்படும். முடிந்தால் இத்தகைய ஆவணங்கள் உரிய அனுமதியுடம் பிரதிசெய்யப்பட வேண்டும். நேர்காணலின் போது புகைப்படங்கள் போன்றவற்றை உரையாடலில் பயன்படுத்துவதாயின் அவற்றைப் படியெடுத்துக் கொள்வது அவசியம்.

ஒருவர் வாழ்ந்த இடங்கள், காலப்பகுதி தொடர்பான நிகழ்வுகள், சம்பவங்கள் தொடர்பான பின்புல ஆய்வும் நேர்காணலைப் பொருத்தமாக வழிநடத்திச் செல்ல உதவும். எடுத்துக்காட்டாக யாழ்ப்பாணத்தில் 1990 களில் வாழ்ந்த ஒருவரிடம் அக்காலத்தில் நிகழ்ந்த சண்டைகள், பொருளாதாரத் தடை, இடப்பெயர்வுகள் போன்றவை தொடர்பில் நேரடியான அனுபவம் இருக்கும். ஆயினும் அவை தொடர்பில் குறிப்பாகக் கேள்விகள் கேட்கும்போதே அவர் அந்தச் சம்பவங்களை

நினைவுபடுத்தக் கூடும்.

நேர்காணலுக்கு முன்பதாக கதைசொல்லியின் வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம் ஒன்றினைத் தயாரித்துக் கொள்வதன்மூலம் விடுபடல்களைத் தவிர்க்கலாம்.

நிறுவன வரலாற்று ஆய்வுகள்

நிறுவனங்கள் தொடர்பான நேர்காணல்களின் முன்னர் குறித்த நிறுவன வரலாறு பற்றி விரிவாகவும் குறித்த கதைசொல்லி குறித்த நிறுவனத்துடன் தொடர்புபட்டிருந்த காலம் தொடர்பாகவும் பின்புல ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும். நிறுவனத்தின் வரலாறு தொடர்பான ஆய்வுத் தகவல்கள் காலக்கோடாகத் தொகுக்கப்படலாம்.

குறித்த நிறுவனத்தின் ஆண்டுமலர்கள், அறிக்கைகள், விழா மலர்கள் போன்ற ஆவணங்களில் இருந்தும் நூல்கள் உள்ளிட்ட பிற ஆய்வுகள் நிறுவன வரலாற்றுக் காலக்கோடு தயாரிக்க உதவும். கதைசொல்லி தொடர்பான ஆய்வுக்கு வாழ்க்கை வரலாற்று ஆய்வு அணுகுமுறை பயன்படும்.

வரலாற்று நிகழ்வுகள், விடயப்பரப்புக்கள்

செய்தித்தாள்கள், இணையச் செய்தித் தளங்கள், நூல்கள் போன்றவை நிகழ்வுகள் தொடர்பான பின்புல ஆய்வுக்குப் பயன்படும். நூலக நிறுவனம் போன்ற எண்ணிம ஆவணக் காப்பகங்களில் இருந்து இத்தகைய ஆவணங்களை ஓரளவு இலகுவாகப் பெற்று ஆய்வு செய்ய முடியும். குறித்த நிகழ்வுடன் தொடர்புபட்ட காணொளிகள், வாய்மொழி வரலாறுகள் ஏற்கனவே இருக்கக்கூடும்.

கேள்விக் கொத்துத் தயாரித்தல்

பின்புல ஆய்வுகளில் சேகரிக்கப்பட்ட தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒவ்வொரு நேர்காணலுக்கும் கேள்விக் கொத்துக்கள் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். இந்தக் கேள்விக் கொத்தில் குறித்த செயற்றிட்டத்துக்கான பொதுவான கேள்விகளுடன் குறித்த கதைசொல்லி தொடர்பான குறிப்பான கேள்விகள் இடம்பெற வேண்டும்.

கருவிப் பயன்பாடு

ஒரு வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணலைச் சிறப்பாகத் திட்டமிட்டுக் கச்சிதமாக மேற்கொண்டாலும் அது எவ்வாறு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதிலேயே அதன் பயன்பாடும் பெறுமதியும் தங்கியுள்ளது. சரிவரப் பதிவு செய்யப்படாவிடின் ஒரு வாய்மொழி வரலாற்றுப் பதிவானது அர்த்தமற்றதாகிறது.

ஒலிப்பதிவு தெளிவின்மை, பதிவுக்கருவிகள் சரிவர இயங்காமை, ஒலிப்பதிவின் இடையில் பதிவுக் கருவிகள் நின்று விடுதல், ஒலிப்பதிவுக் கோப்புக்கள் சுவடிப்படுத்தப் பொருத்தமாக அமையாமை போன்றவை கருவிப் பயன்பாடு சார்ந்து ஏற்படக் கூடிய பொதுவான சிக்கல்கள் ஆகும்.

பொருத்தமான கருவிகள்

செயற்றிட்டத்தின் நோக்கம் சார்ந்தும் செயற்றிட்டத்தின் பாதீட்டின் அடிப்படையிலும் பொருத்தமான கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக ஆவணப் படத்தினையும் நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு வாய்மொழி வரலாற்றினை வெறுமனே ஒலிப்பதிவுக் கருவிகள் மூலம் பதிவு செய்ய முடியாது. அதேபோல சிறிய பாதீடு கொண்ட செயற்றிட்டத்துக்கு ஆவணப் படத் தரத்திலான காணொளிப் பதிவுகருவிகளைப் பெற்றுக் கொள்வதும் சாத்தியமல்ல.

சுவடிப்படுத்தப் பொருத்தமான ஒலிப்பதிவுக் கருவி ஒன்று எந்த ஒரு வாய்மொழி வரலாற்றுச் செயற்றிட்டத்துக்கும் அடிப்படைத் தேவையாக அமையும். வெறுமனே எம்.பி.3 வடிவத்தில் மட்டும் பதிவு செய்யக்கூடிய கருவிகளால் சுவடிப்படுத்தப் பொருத்தமான ஒலிப்பதிவினை மேற்கொள்ள முடியாது. ஆகக் குறைந்தது வேவ் (.wav) வடிவத்தில் ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். வேவ் கோப்புக்களிலிருந்து அளவைக் குறைத்துப் பகிர்வதற்கான எம்.பி.3 கோப்புக்களைத் தேவைக்கு ஏற்ப உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும். ஆனால் எம்.பி.3 ஆகப் பதிவுசெய்து விட்டு வேவ் ஆக மாற்றிக் கொள்ள முடியாது.

ஒரு செயற்றிட்டத்தின் பாதீடு குறைவாக இருப்பின் அந்தப் பாதீட்டுக்குள் நிற்கக் கூடிய அதேவேளை முடிந்த அளவு தரமான கருவிகள் கொள்வனவு செய்யப்படலாம். எடுத்துக் காட்டாக சொனி பி.எக்ஸ்.470 கருவியைக் கொண்டு 44.1 கிலோ கேட்ஸ், 16 பிற் ஒலித்தரத்தில் பதிவுகளை மேற்கொள்ள முடியும். இது வாய்மொழி வரலாற்றுப் பதிவுகளுக்கு ஆகப் பொருத்தமான 96 கிலோ கேட்ஸ், 24 பிற் அளவினை நெருங்காது என்றபோதும் எம்.பி.3.யினை விடத் தரமானதும் சுவடிப்படுத்த ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதுமான பதிவுகளைச் சாத்தியமாக்கும்.

கிட்டத்தட்ட ஒரே விலையில் கிடைக்கும், ஒரே வகை போன்றிருக்கும் கருவிகள் சுவடியாக்கத் தரம் சார்ந்து முற்றிலும் வேறுபட்டவையாக இருக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக சொனி பி.எக்ஸ்.240 ஒலிப்பதிவுக் கருவி மூலம் எம்.பி.3 கோப்பு வடிவத்திலேயே ஒலிப்பதிவு செய்ய முடியும். ஆனால் சொனி பி.எக்ஸ்.470 கருவியில் வேவ் வடிவத்தில் ஒலிப்பதிவு செய்ய முடியும். கருவிகளைக் கொள்வனவு செய்யும் போது இது கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

ஒலிப்பதிவுகளும் காணொளிகளும்

காணொளிப் பதிவுகள் மிகவும் விரும்பத் தக்கவை என்ற போதும் அதற்குப் பொருத்தமான கருவிகளைப் பெற்றுக் கொள்வதில் பாதீட்டுச் சிரமங்கள் இருக்கலாம். காணொளிக் கோப்புக்கள் அளவில் பெரியவை என்பதால் அவற்றைச் சுவடிப்படுத்துவது சாத்தியமில்லாது போகலாம். இவ்வாறான நிலைமைகளில் ஒரே புகைப்படங்களை எடுத்துக் குறித்த வாய்மொழி வரலாறு நிகழ்ந்ததை ஆவணப்படுத்திக் கொள்ள புகைப்படக் கருவியேனும் இருப்பது பொருத்தமானது. ஆகக் குறைந்தது நவீன தொலைபேசிகள் மூலமான புகைப்படங்கள் மூலமாவது இத்தகைய சில புகைப்படங்கள் எடுக்கப்படலாம்.

கருவிகளை இயக்குதல்

பொருத்தமான கருவிகள் இருப்பினும் வாய்மொழி வரலாற்றைப் பதிவு செய்பவருக்குக் குறித்த கருவிகளைச்

சரியாக இயக்கத் தெரியாவிடின் உச்சப் பயன் பெற முடியாது.

ஒலிப்பதிவு தெளிவாக இல்லாமை, கரகரப்பாக இருத்தல், ஒலிப்பதிவே ஆகாமை போன்றன ஒலிப்பதிவு கருவியினைச் சரியாக இணைக்காமை எனும் சிறு தவறால் ஏற்பட்டு விடக் கூடிய குறைபாடுகள் ஆகும்.

பதிவு செய்பவர் சில தடவைகளேனும் கருவியை இயக்கிப் பயிற்சி பெறுவதுடன் குறித்த நேர்காணலைத் தொடங்க முன்னர் சோதனையாகச் சிறுபதிவொன்றினை மேற்கொண்டு ஒலிப்பதிவு சரியாக அமைவதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

காணொளிப் பதிவுகள் செய்யப்படுகின்றதாயின் குறித்த கருவிகளை இயக்குவதில் போதிய அனுபவமுள்ள ஒருவர் நேர்காண்பவருடன் இணைந்து பதிவு செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும்.

நினைவகக் கொள்ளளவு

நேர்காணல் ஒன்றைத் தொடங்க முன்னர் குறித்த நேர்காணலை முழுமையாகப் பதிவு செய்வதற்கு வேண்டிய நினைவகக் கொள்ளளவைக் கருவி கொண்டிருப்பது உறுதி செய்யவேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக ஒரு மணிநேரப் பதிவுக்கு 2GB தேவை எனின் 2 மணிநேரத்திற்குத் திட்டமிட்ட பதிவினை 4GB நினைவகத்துடன் தொடங்கக்கூடாது. ஏனெனில் பதிவு இரண்டு மணிநேரத்தினைத் தாண்டினால் நேர்காணலின் இறுதிப் பகுதி பதிவுசெய்யப்படாது.

மேலதிக நினைவகங்களை வைத்திருந்து உரிய நேரத்தில் மாற்றிப் பயன்படுத்தலாம். நேர்காணலின்போது நினைவகத்தில் எஞ்சியுள்ள நேரத்தினைக் கவனித்து மாற்ற வேண்டும். முழுமையான நினைவகம் பயன்படும்வரை காதிருக்காது ஒரு கேள்விக்கான பதில் நிறைவடையும் சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்து மாற்றலாம்.

மின்கலங்கள்

நீண்ட பதிவுகளைச் செய்யும்போது நேரடி மின்சாரம் பயன்படுத்தாத சந்தர்ப்பங்களில் போதிய மின்கலங்கள்

எடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டும். நினைவகம் மாற்றுவதைப் போலவே மின்கலங்களும் பயன்பாடு அவதானிக்கப்பட்டு உரிய சந்தர்ப்பத்தில் மாற்றப்பட வேண்டும்.

அதிக கொள்ளளவு உள்ள நினைவகங்கள், மின்கலங்கள் பயன்படுத்தினால் அடிக்கடி மாற்றவேண்டி ஏற்படாது.

மேலதிக ஒலிப்பதிவு

போதிய கவனத்துடன் கருவிகளை இயக்கிப் பதிவு செய்திருந்தாலும் எதிர்பாராத வகையில் பதிவுகள் சேமிக்கப்படாது போகலாம். மின்சாரம் துண்டிக்கப்படல், மின்கலம் செயலிழத்தல், கருவி செயலிழத்தல் போன்றவை இத்தகைய இழப்புக்களுக்குக் காரணங்களாக அமைகின்றன.

இவ்வாறு ஒரு பதிவு இழக்கப்பட்டால் அப்பதிவினை மீண்டும் ஒருமுறை செய்வதென்பது சாத்தியமில்லாமலேயே போகலாம். அத்தகைய இழப்புக்களைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு நேர்காணலின் போது மேலதிக ஒலிப்பதிவு செய்யப்படலாம். காரணாளி நேர்காணல் எனின் மேலதிகமாக ஒரு ஒலிப்பதிவு கருவி மூலமும் ஒலிப்பதிவு மட்டுமெனின் இரண்டு ஒலிப்பதிவு கருவிகளைப் பயன்படுத்தியும் இந்த மேலதிக ஒலிப்பதிவு செய்யப்படலாம்.

நேர்காணலின் பின்னர் சுவடிப்படுத்தும் போது பிரதான பதிவு சரியாக அமைந்ததை உறுதிப்படுத்திய பின்னர் இந்த மேலதிக நேர்காணல் கோப்புக்களை நிரந்தரமாக அழிக்கலாம். ஏனெனில் மேலதிக ஒலிப்பதிவுகள் தரமாக இருக்கும்போது மேலதிக கோப்புக்களையும் பேணுவது வள வீணடிப்பாக இருக்கும்.

கருவிப் பட்டியல்

நேர்காணலுக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டிய கருவிகளின் சுருக்கப் பட்டியல் வருமாறு

- ஒலிப்பதிவு, காரணாளிப்பதிவு கருவி
- மேலதிக ஒலிப்பதிவுக்கான கருவி
- மின்கலங்கள்

- மேலதிக நினைவகங்கள்
- ஒலிவாங்கி (பயன்படுத்தும் கருவிக் கேற்ப)
- புகைப்படக் கருவி
- மேற்படி கருவிகளுக்குத் தேவையான இணைப்பான்கள் (Cables)
- காரணாளிப் பதிவாயின் கருவித் தாங்கி (Tripod)

இணையவழி நேர்காணல்கள்

இணைய வழி உரையாடலுக்கான செயலிகளைப் பயன்படுத்தியும் நேர்காணல்கள் செய்யப்படலாம். கோவிட் போன்ற தொற்றுநோய்க்கால அனுபவங்கள் மெய்நிகர் நேர்காணல்களின் தேவையை அதிகரித்துள்ளன. ஈழத்திலிருந்து கணிசமான முதியவர்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழ்வதால் செயற்றிட்டங்களை முழுமைசெய்ய மெய்நிகர் நேர்காணல்கள் இன்றியமையாதவை.

மெய்நிகர் நேர்காணல்கள் முடிந்தவரை காரணாளி இணைப்புடன் அமைவது கதைசொல்லிக்கும் ஆய்வாளருக்கும் இடையிலான அந்நியோன்னியம் அதிகரித்து நேர்காணல் சிறப்பாக அமைய உதவும். தொலைபேசி உரையாடல்களில் நேர்காணல் மேலோட்டமாக அமைந்து விடலாம்.

அவ்வகையில் கணினி, மடிக்கணினி, திறன்பேசிகள் மெய்நிகர் நேர்காணலுக்குப் பொருத்தமானவை. ஆய்வாளர், கதைசொல்லி இருவரும் தெரிவுசெய்யப்பட்ட செயலியை நிறுவிக் கொள்ள வேண்டும். சூம் போன்ற இணையச் செயலி பயன்படுத்தப்படலாம். குறித்த செயலிகளில் சாத்தியமான ஆகச் சிறந்த தரத்தில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

மெய்நிகர் நேர்காணல்களைச் செய்யும்போது பொருத்தமான இணைய இணைப்பு இருபகுதியிலும் இருப்பது அவசியமானது. இல்லையேல் ஒலிப்பதிவுத் தரம் குறைவாக அமைந்து நேர்காணல் பயன்படுத்த முடியாததாகி விடலாம்.

நேர்காணலுக்குத் தயாராகவும் தொடங்கவும்

ஒரு வாய்மொழி வரலாற்றுச் செயற்றிட்டத்தினைத் திட்டமிட்டு, அதற்கான பின்புல ஆய்வுகளைச் செய்து, பொருத்தமான கருவிகளையும் பெற்றுக் கொண்ட நிலையில் நேர்காணல்களைத் தொடங்கலாம். அனைத்துத் தரப்பினரும் தயாராக இருப்பதனை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆய்வாளர்கள் தயாராதல்

ஆய்வாளர்கள் செயற்றிட்டத்தின் நோக்கம், திட்ட வரைபு ஆகியன தொடர்பில் சரியான புரிதலுடன் இருப்பது அவசியமானது. அடுத்ததாக செயற்றிட்டம் தொடர்பான பின்புல ஆய்வினையும் கதைசொல்லிகள் தொடர்பான பின்புல ஆய்வுகளையும் சாத்தியமான அளவு முழுமைப்படுத்தியிருக்க வேண்டும். இந்தப் பின்புல ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் நேர்காணலில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய விடயப் பரப்புக்களை அடையாளங் கண்டு அவற்றைக் கேள்விக் கொத்தாகவோ சோதனைப் பட்டியலாகவோ தயார் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

நேர்காணலில் போதிய முன்னனுபவம் இல்லாத ஆய்வாளர்கள் பிற ஆய்வாளர்களை அல்லது நண்பர்களை சோதனை நேர்காணல் செய்து பயிற்சி எடுத்துக் கொள்ளலாம். பிற ஆய்வாளர்களுடன் செயற்றிட்டம் தொடர்பாகவும் நேர்காணல் நுட்பங்கள் தொடர்பாகவும் உரையாடியும் தயார் செய்யலாம். அனுபவமுள்ள ஆய்வாளர் ஒருவரது நேர்காணல் செய்யும்போது அச்செயற்றிட்டத்தில் இணைந்து பணியாற்றி அனுபவம் பெறுவது சில வேளைகளில் சாத்தியமாகலாம். ஆகக் குறைந்தது ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்ட நேர்காணல்கள் சிலவற்றைச் செவிமடுத்து நேர்காணல் நுட்பங்களைக் கவனித்துக் கொள்ளலாம்.

பதிவுக்கருவிகளை இயக்க தனியாக இன்னொருவர் இல்லாத செயற்றிட்டங்களில் ஆய்வாளர் கருவிகளை

இயக்குவது தொடர்பாகப் போதிய பயிற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாகக் கருவியின் நினைவகம், மின்கலங்கள் போன்றவற்றை நேர்காணலின்போது கவனித்து அதற்கேற்ப நேர்காணலை நகர்த்திச் செல்லும் நுட்ப அறிவு தேவையாக இருக்கும்.

திட்டமிட்டபடி உரிய நேரத்தில் நேர்காணும் இடத்தைச் ஆய்வாளர் சென்றடைவதும் முக்கியமானது.

கதைசொல்லிகள் தயாராதல்

முன் அறிமுகம் இல்லாத கதைசொல்லி ஒருவரை நேர்காணல் செய்வதானால் குறித்த நேர்காணலின் முன்னர் அவரைச் சந்தித்து அறிமுகம் செய்துகொள்ள வேண்டும். இந்தச் சந்திப்பில் நேர்காணலில் கேட்கப்படவுள்ள கேள்விகளை உரையாடலுக்கு எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது.

நேர்காணலுக்கான நாளும் நேரமும் முன்கூட்டியே குறித்துக் கொள்ள வேண்டும். வேறு எந்தக் குழப்பங்களும் இன்றிக் குறைந்தது இரண்டு மணித்தியாலங்கள் இருக்கும் வகையான நாளே பொருத்தமானது. நேர்காணலுக்கு முதல் நாள் கதைசொல்லியைத் தொடர்புகொண்டு நேர்காணலை நினைவுபடுத்துவது நல்லது.

இருமல் , பிற நோய்கள், உடற்சோர்வு போன்றவற்றால் கதைசொல்லி பாதிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடாது. கதைசொல்லிக்கு இருக்கக் கூடிய ஏனைய சவால்களையும் கருத்தில் எடுத்து நேர்காணல் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும்.

ஆவணங்கள்

நேர்காணலைத் தொடங்க முன்னரேயே பதிவு செய்வதற்கான அனுமதிக்கையெழுத்தினைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நேர்காணலின் பின்னர் அதனைப் பயன்படுத்த அனுமதி மறுக்கப்பட்டால் குறித்த நேர்காணல் பயன்பாட்டுப் பெறுமதியற்றதாகி விடும்.

வாழ்க்கை வரலாற்றுத் தகவல்கள் படிவமும் நேர்காணலின் முன்னரேயே முடிந்தளவு முழுமையாக்கப் பட்டால் நேர்காணலை நகர்த்திச் செல்வது இலகு.

நேர்காணற் சூழல்

இயல்பான நேர்காணல் நடைபெறவும் ஒலிப்பதிவின் தரம் சரியாக அமையவும் நேர்காணலைச் செய்வதற்குப் பொருத்தமான இடம் தெரிவுசெய்யப்பட வேண்டும். கதை சொல்லியின் வீடு அல்லது கதைசொல்லிக்குப் பரிச்சயமான இடம் அவர் தயக்கங்கள் இன்றி இயல்பாக பேசும் சூழலை வழங்கும்.

வீடு அல்லது ஒரு கட்டிடத்தினுள் நேர்காணலைச் செய்வதன் மூலம் காற்றினால் செடிகள், சருகுகள் அசைதல், வாகனங்களின் இரைச்சல், நாய் போன்ற பிராணிகளின் சத்தம் போன்றவற்றைக் குறைக்கலாம். வாகனச் சந்தடி மிக்க பாதைகளின் அருகில் அமைந்த இடங்களைத் தவிர்ப்பது நல்லது. தொடர்ந்து குரைக்கும் நாய், சத்தமிட்டுச் சுழலும் மின்விசிறி போன்றவை இருப்பது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

நேர்காணலில் ஈடுபடும் அனைவரும் தமது தொலைபேசிகளை முழுமையாக நிறுத்தி வைக்க வேண்டும். சத்தமில்லாமல் அதிர்வில் வைக்கப்படும் தொலைபேசிகள் கூட அழைப்புக்கள் வரும் போது நேர்காணலின் போக்கைக் குழப்புவதாக அமையும்.

கதைசொல்லி தனியாக இருக்க வேண்டியது அவசியமில்லை. ஆனால் கதைசொல்லியுடன் இருப்போர் அல்லது வருவோர் நேர்காணலின் இடையில் வருவதோ கதைப்பதோ நேர்காணலின் போக்கினைக் குழப்புவதாக இருக்கும். நண்பர், உறவினராக இருந்தால் கூட அவர்கள் கூட இருப்பது கதைசொல்லி இயல்பாக உரையாடுவதைத் தடுப்பதாக இருக்கலாம். நேர்காணல் செய்யப்படும் இடத்தில் ஆய்வாளர், கதைசொல்லி ஆகியோருடன் தேவைப்பட்டின் காணொளிப் பதிவாளர் ஆகியோர் மட்டுமே இருக்க வேண்டும். வேறு யாரும் நேர்காணற் சூழலில் நடந்து திரிவதனைக் கூடக் கட்டுப்படுத்துவது நல்லது.

காணொளி நேர்காணல்களின்போது கதைசொல்லியின் பின்னணி பார்வைக்குப் பொருத்தமாகத் தெரிவுசெய்யப்பட வேண்டும். அதற்காகப் பின்னணியைச் செயற்கையாக அமைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

கருவிகளை இயக்குதல்

ஒலிப்பதிவு கருவிகள் கருவிதாங்கியில் அல்லது ஓர் உறுதியான தளபாடத்தில் வைக்கப்பட வேண்டும். கருவிகள் செயற்படுவதை ஆய்வாளர் இடையிடையே அவதானித்துக் கொள்ளக்கூடிய இடமாக இருப்பது அவசியம். கதைசொல்லி நேரடியாகப் பதிவு கருவியைப் பார்க்கும் வகையில் இல்லாது அவர்களது பார்வைக் கோணத்திலிருந்து விலத்தி வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் பதிவு கருவி மறைத்து வைக்கப்படக் கூடாது.

நேர்காணலைத் தொடங்கிய பின்னர் எழுந்து வெளியே செல்ல வேண்டி ஏற்படாத வண்ணம் மின்கலங்கள் உள்ளிட்ட கருவிகளை அருகில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இடையில் அருந்துவதற்கு நீர் வைத்திருக்கலாம்.

நேர்காணலை ஆரம்பித்தல்

வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணலானது ஆய்வுத் தேவைகளுக்காகவோ ஆவணப்படுத்தலுக்காகவோ காணொளி ஒன்றைத் தயாரிக்கவோ எடுக்கப்படலாம். ஆனால் அடிப்படையில் அது ஒரு வரலாற்றுப் பதிவு ஆகும். வரலாற்றுப் பதிவுகளின் நம்பகத்தன்மையினைப் பேணினால் மட்டுமே அது எதிர்காலத்தில் ஆய்வாளர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் ஓர் ஆவணமாக இருக்கும். குறிப்பாக எண்ணிமப் பதிவுகளை வெட்டி ஒட்டி ஒருவர் கூறவந்த கருத்தினையே வேறொன்றாக மாற்றிக் காட்டுவது இக்காலத்தில் இலகுவானது. எண்ணிமத் தொழிநுட்பங்களில் ஓரளவு பரிச்சயமானவர்களாலே இதனைச் செய்யக்கூடியதாக இருக்கிறது என்பதால் நேர்காணற் பதிவையே நம்பகத் தன்மையினைப் பேணுவதற்கும் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

அவ்வகையில் வாய்மொழி வரலாறு ஒன்று எந்த இடத்தில் எந்த நேரத்தில் யாரால் யார் முன்னிலையில் யாரிடம் எந்த நோக்கத்துக்காக எவ்வாறு பதிவு செய்யப்படுகிறது போன்ற தகவல்கள் நேர்காணலின் ஆரம்பத்தில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக ஒரு நேர்காணல் பின்வருமாறு தொடங்கலாம்.

”இன்று 2021 செப்டெம்பர் மாதம் 10 ஆம் திகதி. நேரம் காலை 10 மணி 47 நிமிடம். நூலக நிறுவனத்தின் ஆவணமாக்கச் செயற்றிட்டங்களில் ஒன்றான யாழ்ப்பாணம் சைவக் கல்லூரி வாய்மொழி வரலாற்றுச் செயற்றிட்டத்துக்காக யாழ்ப்பாணம் சைவக் கல்லூரியின் புகழ் பூத்த அதிபர்களுள் ஒருவராகிய அ. ஐந்துலிங்கம் அவர்களை கோண்டாவில் கிழக்கு, சபாபதி ஒழுங்கை, 15 ஆம் எண்ணில் அமைந்துள்ள அவரது இல்லத்தில் சந்திக்கிறேன். இந்த வாய்மொழி நேர்காணலைப் பதிவு செய்வதற்கான அனுமதியைப் ஐந்துலிங்கம் ஐயாவிடம் பெற்றுக் கொண்டதன் அடிப்படையில் இந்த நேர்காணல் காணொளி மூலமாகவும் ஒலிப்பதிவு மூலமாகவும் பதிவுசெய்யப்படுகிறது. நேர்காணலைச் செய்யும் நான் ஜீவன் கலாதரன். காணொளிப் பதிவாளர் பிரபா சிவமூர்த்தி. வணக்கம் ஐயா. இந்த நேர்காணலைத் தொடங்கும் வகையில் உங்கள் முழுப் பெயரையும் பிறந்த திகதியையும் முதலில் கூறுகிறீர்களா?”

(மேலே பயன்படுத்தியுள்ள பெயர்கள், இடங்கள் கற்பனையானவை ஆகும்)

நேர்காணல் அடிப்படைகளும் நுட்பங்களும்

தொடக்கக் கேள்விகள்

நேர்காணல் தொடர்பான விபரத் தரவுகளைக் கூறிய பின்னர் கதைசொல்லியின் பெயரையும் பிறந்த திகதிடையும் கேட்பதோடு ஆரம்பிக்கும் நேர்காணலின் முதலாவது பகுதியாகக் கதைசொல்லியின் வாழ்க்கை வரலாறு தொடர்பான கேள்விகள் கேட்கப்பட வேண்டும். வாழ்க்கை வரலாற்று ஆவணமாக்க நேர்காணல்களில் இது மிக விரிவானதாக அமையும். ஏனைய ஆய்வுகளுக்கான நேர்காணல்களிலும் கதைசொல்லியின் வாழ்க்கை வரலாற்றுக் கேள்விகள் சுருக்கமாகவேனும் கேட்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில் ஒருவரது பின்னணி, அனுபவம், கல்வி போன்றவை சார்ந்தும் அவரது பதில்கள் ஆராயப்பட வேண்டி இருக்கலாம்.

ஒரு கருப்பொருள் தொடர்பான வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணலை நேரடியாக அது தொடர்பான கேள்வியுடன் ஆரம்பிப்பது தவறல்ல. கருப்பொருள் தொடர்பான கேள்விகள் முடிந்த பின்னர் வாழ்க்கை வரலாற்றுக் கேள்விகளும் ஏனைய கேள்விகளும் கேட்கப்படலாம்.

கேள்விப் பட்டியல் பயன்படுத்துதல்

செயற்றிட்ட நோக்கம் சார்ந்தும் பின்கள ஆய்வின் அடிப்படையிலும் ஒவ்வொரு கதைசொல்லியிடமும் கேட்க வேண்டிய கேள்விகள் தொடர்பாக ஆய்வாளரிடம் ஒரு திட்டம் இருக்க வேண்டும். இவ்வாறு திட்டமிட்ட கேள்விகள் ஒவ்வொன்றும் கேட்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்தக் கேள்விக் கொத்து ஒன்றினைத் தயாரித்துக்குக் கொள்ளல் நேர்காணலை இலகுவாக்கும். இக்கேள்விக் கொத்தினை ஒரு சோதனைப் பட்டியலாகவே (Checklist) பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆனால் இக்கேள்விக் கொத்து ஒரு தகவல் திரட்டும் செயற்பாடு போல செயற்கையாகப் பயன்படுத்தக் கூடாது.

குறிப்பேடு பயன்படுத்துதல்

கதைசொல்லி ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கும்போது நேர்காணலின் போக்கிலிருந்து வேறுபடும் ஆனால் முக்கிய தகவல்களைக் கூறிச் செல்லலாம். அவற்றைப் பற்றிப் பின்னர் கேள்வி கேட்க வேண்டும் என ஆய்வாளர் நினைத்தால் அதனைக் குறிப்பேட்டில் குறித்துக் கொள்ள வேண்டும். நீண்ட நேர்காணல்களில் எல்லாவற்றையும் நினைவில் வைத்துக் கேள்வி கேட்பது சாத்தியமல்ல.

நேர்காணலின் உள்ளடக்கம் தொடர்பான விபரத் தரவுகளையும் ஆய்வாளர் நேர்காணல் நடைபெறும்போதே குறிப்பேட்டில் பதிவுசெய்யலாம். முக்கியமான பெயர்கள், இடங்கள், நிகழ்வுகள் இப்படிப் பதிவுசெய்யப்படலாம். நேர்காணல் தொடர்பான சுருக்கக் குறிப்பினை எழுதவும் நேர்காணல் தொடர்பான விரிவான விபரத் தரவுகளை உருவாக்கவும் இந்தக் குறிப்புக்கள் பயன்படும். நேர்காணலில் பங்குபெறாத இன்னொரு ஆய்வாளர் இந்த விபரங்களை உருவாக்க நேர்காணல் முழுவதையும் கேட்பது போன்ற வள வீணடிப்பை இக்குறிப்புக்கள் தவிர்க்கும்.

ஒவ்வொரு கேள்வியாகக் கேட்டல்

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கேள்விகளை ஒரேயடியாகக் கேட்பது பல தகவல்கள் தவறவிடப்படக் காரணமாகலாம். “உங்கள் இளமைக்கால விளையாட்டுக்கள், நண்பர்கள், பாடசாலை பற்றிக் கூற முடியுமா” என்று கேள்வி கேட்கப்பட்டால் கதைசொல்லி கேட்கப்பட்ட கேள்விகளின் ஒரு பகுதியான பாடசாலை பற்றி மட்டும் கூறக்கூடும். அல்லது எல்லாவற்றையும் பற்றி மேலோட்டமாகக் கூறி முடிக்கக்கூடும். சில பகுதிக் கேள்வியை முற்றிலும் தவற விடவும் கூடும். அவ்வாறு தவறிய கேள்விகளை மீண்டும் மீண்டும் கேட்க வேண்டியிருக்கும். நேர்காணலின் போக்கில் சில கேள்விப் பகுதிகள் முழுமையாகவே தவறவிடப்படலாம். இத்தகைய விடுபடல்களைத் தவிர்க்கக் கேள்விகளைச் சிறு பகுதிகளாக்கி ஒவ்வொன்றாகக் கேட்க வேண்டும்.

சைகைகளைப் பயன்படுத்துதல்

நேர்காணல் நடைபெறும் போது ஆய்வாளர் எதுவிதப் பதிற்குறிகளும் காட்டாது செவிமடுத்தால் கதைசொல்லிக்குத் தனது நேர்காணல் சரியாகச் செல்கிறதா என்பதில் சந்தேகம் ஏற்படலாம். 'ம்' சொல்லிக் கொண்டிருப்பதும் அப்படியா, அடடா, அய்யய்யோ என்று உணர்வுகளை வெளிக்காட்டுவது கதைசொல்லிக்கு உவப்பாக இருக்கலாம். ஆனால் ஒலிவடிவில் நேர்காணலைக் கேட்கும்போது இத்தகைய வெளிப்பாடுகள் நேர்காணலைக் குழப்புவதாகவே அமையும். ஆகையால் கதைசொல்லி கதைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது தலை அசைத்தல், கைகளால் நன்று எனச் சைகை காட்டால், முகத்தில் வியப்புக் குறி காட்டுதல் போன்ற ஒலியற்ற பதிற்குறிகளையே ஆய்வாளர் முடிந்தவரை பயன்படுத்த வேண்டும்.

நேர்காணலின் ஓட்டத்தினைக் குழப்பாதிருத்தல்

கதைசொல்லி தனது அனுபவங்களைச் சரளமாகப் பகிர்ந்து கொண்டு செல்லும்போது ஆய்வாளருக்கு புதிய கேள்விகள், சந்தேகங்கள் எழலாம். அந்தக் கேள்விகளை நேர்காணலின் போக்கைத் திசைமாற்றும் விதத்தில் கேட்கக் கூடாது. எடுத்துக்காட்டாகக் கதைசொல்லி "நாங்கள் குதிரை வண்டியில் அந்தத் திருவிழாவுக்குச் சென்றோம்.." என்று சொல்லிச் செல்கையில் "உங்களிடம் குதிரை வண்டி இருந்ததா?" என்ற கேள்வி எழலாம். ஆனால் அந்த நேரத்தில் கதைசொல்லி தனது இளமைக் காலம் தொடர்பாகவோ அல்லது குறித்த திருவிழா தொடர்பாக விபரித்துக் கொண்டிருப்பார். புதிய கேள்வி இடையில் கேட்கப்பட்டால் கதைசொல்லியின் கவனம் திருவிழாவை மறந்து குதிரை வண்டிக்குத் தாவிவிடலாம். இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் கேள்விகளைக் குறிப்பேட்டில் குறித்து வைத்துக் கொண்டு உரிய சந்தர்ப்பத்தில் கேட்க வேண்டும். ஆகக் குறைந்தது கதைசொல்லி குறித்த திருவிழாத் தொடர்பாகச் சொல்லி முடிக்கும் வரை பொறுத்திருந்து கேள்வியினைக் கேட்கலாம். கதைசொல்லிக்குப் போதியளவு நேரம் வழங்க வேண்டும்.

முன்முடிவுகளுடனான கேள்விகளைத் தவிர்த்தல்

ஆய்வாளர் முன்முடிவுகளுடன் கேள்விகளைக் கேட்டு ஆம் அல்லது இல்லை என்பதான பதில்களைப் பெற்றுக் கொண்டால் பெருமளவு தகவல்களும் அனுபவங்களும் பதிவாகாது இழக்கப்படும். ஆய்வாளர் தனது கருத்துக்கள், முடிவுகளை உறுதிப்படுத்துவதாக நேர்காணலைப் பயன்படுத்தக் கூடாது.

வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணல் கதைசொல்லியின் அனுபவங்களைப் பதிவு செய்வதற்கானது. ஆய்வாளர்கள் தமது முன்முடிவுகளை உறுதிப்படுத்துவதற்கான ஆதாரங்களைச் சேர்ப்பதற்கான வழிவகை அல்ல.

கேள்விகளை எளிமையாக முன்வைத்தல்

கதைசொல்லிக்கு ஆய்வாளரின் கேள்வி விளங்காத சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கலாம். கதைசொல்லியின் முகக்குறி அல்லது பதிலில் இருந்து அவருக்குக் கேள்வி விளங்கவில்லை என ஆய்வாளர் கருதினால் மென்மையாக “மன்னிக்கவும், நான் கேள்வியைச் சரியாகக் கேட்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன்” என்பதாக இடையிட்டு கேள்வியை மீண்டும் கேட்கலாம். கதைசொல்லிக்கு விளங்கக்கூடிய சொற்களும் மொழிநடையும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

சந்தேகங்களைக் கேட்டுத் தெளிவடைதல்

நேர்காணலின் போது ஆய்வாளருக்குச் சந்தேகங்கள் ஏற்பட்டால் அவற்றை அடுத்த கேள்வியாகக் கேட்டுத் தெளிவடைவது நல்லது. எடுத்துக்காட்டாக “1990 இல் நாங்கள் தென்மராட்சிக்கு இடம்பெயர்ந்த போது..” என கதைசொல்லி கூறியிருந்தால் “1995 இடம்பெயர்வைக் குறிப்பிட்டீர்களா?” எனக் கேட்கலாம். ஏனெனில் கதைசொல்லி தகவல்களைத் துல்லியமாக நினைவுகூர்ந்து சொல்வது சாத்தியமில்லை. போர்க்காலத்தில் பல்வேறு இடம்பெயர்வுகள் நடந்துள்ளன. தவல்கள் தெளிவில்லாமலிருந்தால் எந்த வரலாற்றுக் காலப்பகுதி என்பதனை நேர்காணலின் போக்கிலேயே தெளிவுபடுத்திக் கொள்வது நல்லது.

உணர்ப்புர்வமான கேள்விகள்

நேர்காணலின் போது உணர்வுபூர்வமான அல்லது சர்ச்சைக்குரிய கேட்கப்பட வேண்டி இருப்பின் அத்தகைய கேள்விகளை நேர்காணலின் குறிப்பிடத்தக்க பகுதி முடிவடைந்த பின்னர் கேட்பது நல்லது. நேர்காணலின் ஓட்டத்தில் கதைசொல்லிக்கு ஆய்வாளர் மீது நம்பிக்கை ஏற்பட்ட பின்னர் மனந்திறந்து உரையாடுவது அதிகமாகும். நேர்காணலின் ஆரம்பத்தில் இத்தகைய கேள்விகள் கேட்கப்பட்டால் கதைசொல்லியைத் தயக்கமும் சந்தேகமும் தடுத்துவிடக்கூடும்.

பதில் சொல்லாது விடுவதற்கான உரிமை

நேர்காணலில் கதைசொல்லி சில கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்ல விரும்பாதிருக்கலாம். சில விடயங்களை முற்றிலும் தவிர்க்க விரும்பலாம். அவ்வாறு தவிர்ப்பது கதைசொல்லியின் உரிமை என்ற புரிதல் ஆய்வாளருக்கு இருக்க வேண்டும். நேர்காணலுக்கு அந்தத் தகவல்கள் அவசியம் எனின் நேர்காணலின் போக்கில் அந்தக் கேள்விகள் கேட்கப்படலாம். ஆனால் பதில் சொல்லுமாறு கட்டாயப்படுத்த முடியாது. கதைசொல்லிப் பாதுகாப்புக் காரணங்கள் போன்றவற்றுக்காகத் தவிர்க்க விரும்பும் விடயங்களைப் பற்றி மீண்டும் மீண்டும் கேட்கலாகாது.

நேர்காணலின் போக்கை வழிப்படுத்துதல்

நேர்காணலின் போக்கைத் தடைசெய்யாமலிருப்பது நல்லது என்ற போதும் கதைசொல்லி கேட்கப்பட்ட கேள்வியிலிருந்து விலகி வேறு விடயங்களுத் தாவினால் மென்மையாக இடையிட்டு நேர்காணலின் போக்கு வழிப்படுத்தப்பட வேண்டும். கதைசொல்லி களைப்படைந்தால் அல்லது சஞ்சலப் பட்டால் நேர்காணலை நிறுத்திப் பொருத்தமான சந்தர்ப்பத்தில் தொடரலாம். ஒரு தடவையில் ஒன்றரை முதல் இரண்டு மணித்தியாலத்துக்கு மேல் செல்லாது பார்த்துக் கொள்ளலாம். நீண்ட நேர்காணல்கள் தேவையெனின் காலை மாலை எனப் பிரித்து அல்லது வெவ்வேறு நாட்களில் தொடரலாம்.

நேர்காணலில் மெளனம்

நேர்காணலின் போக்கில் கதைசொல்லி சில இடங்களில் மெளனம் சாதிக்கலாம். பெரும்பாலும் நினைவுகளை மீட்டிக் கொள்ள இத்தகைய மெளனம் உதவும் என்பதால் ஆய்வாளர் இத்தகைய மெளனங்களை அனுமதிக்க வேண்டும். மெளனமும் நேர்காணலின் பகுதியே என்பதால் ஒலிப்பதிவு நிறுத்தப்படக்கூடாது. கேள்வி விளங்காமை, மறதி, சோர்வு போன்ற காரணங்களாலும் கதைசொல்லி மெளனம் சாதிக்கலாம் என்பதால் சூழ்நிலையைப் புரிந்து அதற்கேற்ப நேர்காணல் முன்னகர்த்தப்பட வேண்டும்.

தனிப்பட்ட கருத்துக்களைத் தவிர்த்தல்

கதைசொல்லியின் கருத்துக்களில் ஆய்வாளருக்கு உடன்பாடான, மாறுபாடான கருத்துக்கள் இருக்கும். அவை தொடர்பில் நேர்காணலின்போது ஆய்வாளர் உரையாடத் தொடங்கக் கூடாது. அவ்வாறு தனிப்பட்ட கருத்துக்களை ஆய்வாளர் பகிரத் தொடங்கினால் வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணல் என்பதிலிருந்து விலகி உரையாடலாக மாறிவிடும்.

கதைசொல்லியின் கருத்துக்கள் நேர்காணலில் வருவது இயல்பானது. ஆனால் வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணல் கருத்துச் சேகரிப்பு அல்ல. அனுபவங்களைப் பதிவு செய்வதே முதன்மை நோக்கமாகும். அவ்வகையில் கேள்விகள் அமைய வேண்டும்.

திறந்த கேள்விகளை முன்வைத்தல்

ஆம் அல்லது இல்லை என்று விடையளிக்கக்கூடிய மூடிய கேள்விகளைத் தவிர்த்து விரிவான பதில்கள் கிடைக்கக் கூடிய திறந்த கேள்விகளை ஆய்வாளர் கேட்க வேண்டும். “உங்கள் இளமைக்காலத்தில் வீட்டின் பொருளாதார நிலைமை நல்லபடியாக இருந்ததா?” என்ற கேள்விக்கு ஆம் அல்லது இல்லை என்ற பதிலை மட்டும் சொல்லிக் கதைசொல்லி நிறுத்தக் கூடும். அதற்குப் பதிலாக “உங்கள் இளமைக்காலத்தில் வீட்டின் பொருளாதார நிலைமை எப்படி இருந்தது?” என்ற கேள்விக்குச் சற்று விளக்கமான பதில் கிடைக்கலாம்.

ஓலிப்பதிவுக்கு வெளியேயான உரையாடல்கள்

நேர்காணலின் போக்கில் பதிவுக்கருவிகளை நிறுத்தி விட்டுக் கேட்குமாறு கதைசொல்லி கேட்கலாம். வாய்மொழி நேர்காணலின் நோக்கமே பதிவு செய்தல் என்பதால் கருவிகளை நிறுத்திவிட்டு உரையாடலைத் தொடரலாகாது. சில விடயங்களைச் சொல்லலாமா இல்லையா என்பது போன்ற சந்தேகங்கள் கதைசொல்லிக்கு இருந்தால் பதிவுக்கருவிகளை நிறுத்தி அந்தச் சந்தேகங்களைத் தீர்த்து வைத்த பின்னர் மீண்டும் கருவிகளை இயக்கி நேர்காணலைத் தொடரலாம்.

ஆர்வத்துடன் செவிமடுத்தல்

கதைகேட்கும் கலையில் தேர்ந்த ஆய்வாளரால் சிறந்த நேர்காணல்களைச் சாத்தியப்படுத்த முடியும். அக்கறையுடனும் ஆர்வத்துடனும் செவிமடுத்துக் கதைசொல்லி கூறும் தகவல்களில் இருந்து அடுத்தடுத்த கேள்விகளைக் கேட்டு விரித்துச் செல்லப்படும் நேர்காணல்கள் தரமானவையாக அமையும். ஏனோ தானோ என்று கேள்விப்பட்டியலில் இருந்து கேள்விகளைக் கேட்டுவிட்டு அக்கறையின்றி இருந்தால் உரிய பயன் கிடைக்காது. குறிப்பாகக் ஆய்வாளர் அக்கறையற்று இருப்பதாகக் கதைசொல்லி உணர்ந்தால் அந்த நேர்காணல் செய்வதே பயனற்றதாகிவிடும்.

மாதிரிக் கேள்விகள்

இந்தப் பகுதியில் வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணல் ஒன்றில் குறிப்பாக வாழ்க்கை வரலாற்று நேர்காணல் ஒன்றில் கேட்கக்கூடிய கேள்விகள் பட்டியலிடப்படுகின்றன. இந்தக் கேள்விகள் வழிகாட்டிக் கேள்விகள் மட்டுமே. செயற்றிட்டத்தின் நோக்கத்துக்கு அமைவாக இந்தக் கேள்விகள் மேலும் விரிவாக்கப்பட வேண்டும் அல்லது சுருக்கப்பட வேண்டும்.

எக்காரணம் கொண்டும் இந்தக் கேள்விகள் ஒரு வினாவிடை போல, தரவு சேகரிப்புப் போலக் கேட்கப்பட்டுப் பதிவு செய்யப்படக்கூடாது. நேர்காணலின் போக்கில் கதைசொல்லி கூறிச் செல்லும் தகவல்களுக்கு ஏற்பவே கேள்விகள் அமைய வேண்டும்.

வாய்மொழி வரலாற்று ஒலிப்பதிவினை ஆரம்பித்து நேர்காணல் விபரங்களைக் கூறிக் கதைசொல்லியின் பெயர், பிறந்த திகதிகளைக் தொடக்கக் கேள்விகளைக் கேட்டபின்னர் குடும்ப வரலாறு தொடர்பான கேள்விகளைக் கேட்கலாம்.

குடும்ப வரலாற்றுக் கேள்விகள்

- உங்கள் அம்மாவின் பெயர் என்ன?
- உங்கள் அம்மம்மா, அம்மப்பாவின் பெயர்கள் என்ன?
- உங்கள் அம்மம்மா, அம்மப்பாவின் மூதாதையர் பெயர்கள் உங்களுக்குத் தெரியுமா? (விபரங்கள் தெரியுமாயின் மேலும் கேள்விகள் கேட்கலாம்.)
- உங்கள் அம்மா தனது இளமைக் காலத்தில் எங்கு வாழ்ந்தார்?
- இளமையில் வெவ்வேறு இடங்களில் வாழ்ந்தனரா?
- உங்கள் அம்மம்மாவின் குடும்பத்தினர் எங்கிருந்து வந்தார்கள் என்பதை அறிவீர்களா?
- உங்கள் அம்மப்பாவின் குடும்பத்தினர் எங்கிருந்து

வந்தார்கள் என்பதை அறிவீர்களா?

- உங்கள் அம்மாவுக்குச் சகோதரர்கள் எத்தனை பேர்? அவர்களது பெயர்களைக் கூற முடியுமா?

இது போலவே கதைசொல்லியின் தந்தையாரின் குடும்ப வரலாற்றுக் கேள்விகளும் அமையும்.

இளமைக்காலம்

- நீங்கள் எங்கு பிறந்தீர்கள்?
- நீங்கள் பிறந்த போது எங்கு வாழ்ந்தீர்கள்?
- உங்கள் நினைவுக்கு முந்திய இளமைக்காலம் பற்றி ஏதும் கதைகள் உங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டதா?
- நீங்கள் பிறந்தது குடும்பத்தினரால் கொண்டாடப்பட்ட அல்லது அத்தகைய வேறு நிகழ்வுகள் நடந்தனவா? (விருந்து வழங்கல், கோயில் நேர்த்தி போன்ற தகவல்கள் இருக்கலாம்)
- உங்கள் குழந்தைப் பருவ நினைவுகள் என்ன உள்ளன?

குடும்பம்

- நீங்கள் தனிக்குடும்பமாக வாழ்ந்தீர்களா அல்லது கூட்டுக் குடும்பமா?
- (கூட்டுக் குடும்பம் எனின்) வேறுஎந்த உறவினர்கள் உங்களுடன் வாழ்ந்தனர்?
- உங்களைச் சிறு வயதில் யார் வளர்த்தனர்? யார் கவனித்துக் கொண்டனர்?
- உங்கள் தந்தையார் என்ன வேலை செய்தார்?
- உங்கள் தாயார் என்ன வேலை செய்தார்?
- உங்கள் குடும்பச் செலவுகளுக்கு வேறு யாரும் உதவி செய்தனரா?
- உங்கள் குடும்பத்திடம் நில புலங்கள், சொத்துக்கள் இருந்தனவா?
- செல்லப்பிராணிகள், வளர்ப்புப் பிராணிகள் (நாய், ஆடு, மாடு போன்றவை) ஏதும் வைத்திருந்தீர்களா?

உடன்பிறந்தோர்

- உங்கள் உடன்பிறந்தோர் எத்தனை பேர்? அவர்களது பெயர்களைக் கூற முடியுமா?
- உங்கள் உடன்பிறந்தோர் பிறந்த ஆண்டுகளைக் கூற முடியுமா?
- அவர்களுடன் சிறு வயதில் விளையாடிய ஞாபகங்களைக் கூறுகிறீர்களா?
- எப்படியான விடயங்களில் அவர்களுடன் ஒற்றுமையாக இருந்தீர்கள்? எந்த விடயங்களில் முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டன?
- உங்களுக்கு விருப்பமான சகோதரர் அல்லது சகோதரியார்? ஏன்?
- உங்கள் உடன்பிறந்தோருடன் வளர்ந்த காலங்கள் தொடர்பான சுவாரசியமான நிகழ்வுகள் ஏதும் நினைவு உள்ளதா?

வீடும் அயலும்

- இளமையில் நீங்கள் வாழ்ந்த வீடு எங்கே இருந்தது?
- நீங்கள் வாழ்ந்த வீடு உங்களுடையதா?
- அந்த வீடு இப்போதும் இருக்கிறதா?
- அந்த வீட்டின் அமைப்புத் தொடர்பாகக் கூற முடியுமா? (கிடைக்கும் பதிலுக்கு ஏற்ப வீட்டின் அமைப்புத் தொடர்பான குறிப்பான கேள்விகள் கேட்கலாம்)
- வீட்டில் எந்தப் பகுதிகளை நீங்கள் பயன்படுத்தினீர்கள்?
- உங்கள் வீட்டில் என்ன தளபாடங்கள் இருந்தன?
- உங்கள் வளவு எப்படிப்பட்டது? (6பரீய வளவு எனின் வளவில் இருந்த ஏனைய கட்டிடங்கள், மரங்கள் போன்றவை தொடர்பில் கேட்கலாம்)
- உங்கள் வீட்டின் அல்லது வளவின் எல்லைகள் எப்படி அமைந்திருந்தன?
- உங்கள் வீட்டைச் சுற்றி யார் வாழ்ந்தனர்?
- வீடு தொடர்பான குறிப்பான கதைகள் உள்ளனவா?

ஊரும் சமூகமும்

- உங்கள் ஊரின் பெயர் எப்படி வந்தது என அறிவீர்களா?
- உங்கள் ஊர்ப் பாடசாலைகள் பற்றிச் சொல்லுங்கள்
- உங்கள் ஊரில் இருந்த வழிபாட்டுத் தலங்கள் எவை?
- உங்கள் ஊரில் பின்பற்றப்பட்ட சமயங்கள் எவை?
- சனசமூக நிலையங்கள், விளையாட்டுக் கழகங்கள் போன்ற சமூக நிறுவனங்களது செயற்பாடுகள் பற்றிக் கூறுங்கள்
- உங்கள் ஊரில் வாழ்ந்த முக்கியமான அல்லது பிரபல ஆட்கள் பற்றிக் கூறுங்கள்
- போர்க்காலத்தில் உங்கள் ஊரில் ஏற்பட்ட பாதிப்புகள் என்ன?
- உங்கள் ஊரில் சாதிய அமைப்பு எப்படி இருந்தது? சாதிக் கெதிரான போராட்ட நினைவுகள் உள்ளனவா? (கிடைக்கும் பதில்களுக்கு ஏற்ப ஊர் தொடர்பாகக் கேள்விகள் தேவைக்கேற்ப விரிவடையலாம்)

விளையாட்டுக்கள்

- இளமையில் உங்களுக்குப் பிடித்தமான விளையாட்டு என்ன?
- வேறு என்ன விளையாட்டுக்களில் ஈடுபட்டீர்கள்?
- நீங்கள் யாருடன் சேர்ந்து விளையாடுவது வழக்கம்? (நண்பர்களைக் குறிப்பிட்டால் அவர்கள் பற்றியும் கேட்கலாம்)
- உங்களிடம் பொம்மைகள் போன்ற விளையாட்டுப் பொருட்கள் இருந்தனவா?
- நீங்களாக விளையாட்டுக்களை உருவாக்கிய நினைவு ஏதும் உள்ளதா?
- நீங்கள் எங்கெங்கே விளையாடப் போவது வழக்கம்? (சொந்த வீடு, நண்பர்களின் வீடு, மைதானங்கள் எனப் பதில்கள் வேறுபடும். அதற்கேற்ப அந்த இடங்கள் தொடர்பான மேலதிக கேள்விகள் கேட்க வேண்டும்)
- உங்களுக்கு வேறென்ன பொழுதுபோக்குகள் இருந்தன?

ஆடை, ஆபரணங்கள்

- இளமைக் காலத்தில் அணிந்த ஆடைகள் என்ன?
- ஆபரணங்கள் எவற்றை அணிந்தீர்கள்?
- வீட்டில், வெளியில், பாடசாலையில், வழிபாட்டில் எப்படியான ஆடைகள் அணியப்பட்டன?
- எவ்வகையான காலணிகள் அணிந்தீர்கள்?

சமயம்

- உங்கள் சமய வழிபாடுகள் பற்றிச் சொல்ல முடியுமா?
- உங்களது குடும்பம் தொடர்புபட்டிருந்த ஆலயம் தொடர்பான உங்கள் நினைவுகளைக் கூறுங்கள்
- எவ்வகையான சமய நிகழ்வுகள் நடைபெற்றன?

கொண்டாட்டங்களும் நிகழ்வுகளும்

- சமய நிகழ்வுகள் தவிர வேறு என்ன நிகழ்வுகள் நினைவில் உள்ளன?
- உங்கள் குடும்பத்தினரும் உறவினரும் இணைந்த வேறு என்ன கொண்டாட்டங்கள் நினைவில் உள்ளன?

மருத்துவம்

- முதன்முதலில் கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்டு இருந்த நினைவுகள் உள்ளனவா?
- உங்கள் ஊரில் இருந்த வைத்தியர்கள் பற்றிச் சொல்ல முடியுமா?
- வைத்திய, வைத்தியசாலை வசதிகள் எப்படி இருந்தன?
- மாற்று மருத்துவம் அல்லது உள்ளூர் மருத்துவ முறைகள் பயன்படுத்திய நினைவுகள் உள்ளனவா?

உணவு

- இளமையில் என்ன உணவுகள் சாப்பிட்டீர்கள்?
- உங்கள் வீட்டில் யார் சமைத்தனர்?
- தினசரி உணவுகள் எப்படியாக அமைந்தன?

- என்ன குடிபானங்கள் அருந்துவது வழக்கம்?
- சிறப்பு நிகழ்வுகளுக்கு, கொண்டாட்டங்களுக்கு என்ன உணவுகள், பானங்கள் பரிமாறப்பட்டன?
- உங்களுக்கு விருப்பமான உணவுகள் எவை?

போக்குவரவு

- பாடசாலைக்கு நீங்கள் எவ்வாறு சென்று வந்தீர்கள்?
- உங்களிடம்/ உங்கள் குடும்பத்திடம் வாகனங்கள் ஏதும் இருந்தனவா?
- உறவினர் வீடுகளுக்கு அல்லது தூர இடங்களுக்கு எப்படிப் பயணம் செய்தீர்கள்?
- நீங்கள் முதன்முதலில் தூரப்பயணம் செய்த நினைவுகள் உள்ளதா?
- சுற்றுலாக்கள் சென்ற நினைவுகளைப் பகிர முடியுமா?

ஆரம்பக் கல்வி

- நீங்கள் எந்த வயதில் கல்வியைத் தொடங்கினீர்கள்?
- ஏடு தொடக்குதல் போன்ற பண்பாட்டு நிகழ்வுகள் ஏதும் நடைபெற்றதா?
- முன்பள்ளிக்குச் சென்றதுண்டா? (ஆம் எனின் அது தொடர்பான ஞாபகங்கள் என்ன உள்ளன?)
- ஆரம்பக் கல்வியை எந்தப் பாடசாலையில் கற்றீர்கள்? (ஆரம்பக் கல்வியே பெற முடியவில்லை எனின் அதற்குக் காரணமான குடும்பச் சூழல் போன்றவை தொடர்பானதாக நேர்காணல் நகர வேண்டும். துயரம் மிக்கதாக அந்த நினைவுகள் இருக்கலாம் என்பதால் கவனமாகக் கேள்விகள் முன்வைக்கப்பட வேண்டும்)
- அந்தப் பாடசாலை எங்கு அமைந்துள்ளது? இப்போதும் இயங்குகிறதா?
- (ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பாடசாலைகள் எனின்) ஏன் பாடசாலை மாற வேண்டி ஏற்பட்டது?
- உங்களுடன் ஆரம்பக் கல்வி கற்ற நண்பர்கள் பற்றிக் கூற

முடியுமா?

- உங்களுக்கு ஆரம்பக் கல்வி கற்பித்த ஆசிரியர்கள் பற்றிக் கூற முடியுமா?
- ஆரம்பப் பாடசாலையில் விளையாட்டுப் போட்டிகள், கலை நிகழ்வுகளில் பங்குபற்றிய நினைவுகளை மீட்ட முடியுமா?
- ஆரம்பக் கல்வி பற்றிய என்ன நினைவுகள் உள்ளன?
- உங்கள் ஆரம்பப் பாடசாலை தொடர்பான வேறு குறிப்பான நினைவுகள் உள்ளனவா?
- ஆரம்பக்கல்விக்குப் பின்னர் எத்தனையாம் வகுப்பு வரை கல்வி கற்றீர்கள்? (இந்தக் கேள்விக்குக் கிடைக்கும் பதிலின் அடிப்படையில் இடைநிலைக் கல்வி தொடர்பான கேள்விகள் அமையும்)

இடைநிலைக் கல்வி

- ஆரம்பப் பாடசாலையில் இடைநிலை வகுப்புக்களும் இருந்தனவா?
- (ஆமெனின்) அந்தப் பாடசாலையிலேயே இடைநிலைக் கல்வியைத் தொடர்ந்தீர்களா?
- அவ்வாறு தொடரவில்லை எனின் பாடசாலை மாறியதற்கான காரணம் கேட்கப்படலாம்.
- ஆரம்பக் கல்வி தொடர்பாகக் கேட்கப்பட்ட ஏனைய கேள்விகளும் இடைநிலைக் கல்வி, இடைநிலைப் பாடசாலை தொடர்பாகக் கேட்கப்படலாம்.

தொழில்

- நீங்கள் முதன்முதலாக வேலைசெய்து சம்பளமாகப் பணம் பெற்றது நினைவிருக்கிறதா?
- உங்கள் குடும்பத்தினருடன் சேர்ந்து வேலையில் ஈடுபட்டதுண்டா?
- நீங்கள் பெற்ற மேற்படிப்பு அல்லது தொழிற்கல்வி தொடர்பாகக் கூறுகிறீர்களா?
- நீங்கள் சுயதொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்தால்

அவை பற்றிக் கூறுகிறீர்களா?

- உங்கள் முதல் நிரந்தரத் தொழில் பற்றிக் கூறுகிறீர்களா?

குடும்ப வாழ்க்கை

- நீங்கள் எப்போது திருமணம் செய்தீர்கள்?
- உங்கள் திருமண நினைவுகளைச் சொல்லுங்கள்
- உங்கள் வாழ்க்கைத் துணைவரின் பெயர் என்ன?
(வாழ்க்கைத் துணைவரின் பரம்பரை தொடர்பான கேள்விகளும் கேட்கப்படலாம்.)
- உங்கள் பிள்ளைகள் எப்போது பிறந்தனர்? அவர்களது பெயர்கள் என்ன?
- உங்கள் உடன்பிறந்தோரின் குடும்பங்கள் தொடர்பாகக் கூற முடியுமா?

சமூகச் செயற்பாடுகள்

- நீங்கள் ஈடுபட்ட சமூகச் செயற்பாடுகள் பற்றிக் கூற முடியுமா? (சொல்லப்படும் பதில்களின் அடிப்படையில் கேள்விகள் தொடரப்பட வேண்டும்.)

வரலாற்று நிகழ்வுகள்

ஒருவர் வாழ்ந்த பிரதேசம் தொடர்பான வரலாற்று நிகழ்வுகள் பற்றிக் கேட்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த ஒருவரிடம் கேட்கக் கூடிய கேள்விகள் வருமாறு:

- சாதியக் கொடுமைகளுக்கெதிரான போராட்டங்கள் தொடர்பான நினைவுகளைக் கூறுகிறீர்களா?
- உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு தொடர்பான நினைவுகளைக் கூறுகிறீர்களா?
- யாழ் நூலக எரிப்புத் தொடர்பாக என்ன நினைவுகள் உள்ளன?
- 1983 காலம் தொடர்பான நினைவுகள் என்ன உள்ளன?
- இந்திய இராணுவ காலத்தில் இருந்த நிலைமைகள்

பற்றிக் கூறுகிறீர்களா?

- 1995 இடம்பெயர்வு காலத்தில் நீங்கள் எதிர்கொண்ட சவால்களைப் பகிர முடியுமா?

சிறப்புக் கேள்விகள்

இதுவரை குறிப்பிட்ட கேள்விகள் பொதுவாக எல்லா வாழ்க்கை வரலாற்று நேர்காணல்களிலும் கேட்கப்படக் கூடியவை ஆகும். பின்புல ஆய்வின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு கதைசொல்லிக்கும் மேலதிக கேள்விகள் முன்வைக்கப்பட வேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டாக ஆசிரியர் ஒருவரிடம் அவர் கற்பித்த பாடசாலைகள் ஒவ்வொன்றும் சார்ந்த அனுபவங்கள் கேட்கப்படலாம். கலைஞர்களிடம் ஒத்திகை, மேடையேற்றம், அரங்கேற்றம், நாடக அனுபவங்கள் எனக் கலைத்துறை அனுபவங்கள் பதிவுசெய்ய வேண்டும். எழுத்தாளர்களிடம் முதல் எழுத்துப் பிரசுரம், முதல் நூல் வெளியீடு, வெளியிட்ட நூல்கள், எதிர்காலத் திட்டங்கள், விருப்பமான எழுத்தாளர்கள் எனக் கேள்விகள் விரிவடையும்.

சமூகச் செயற்பாட்டாளர்களிடம் அவர்களது சமூகப் பங்களிப்புக்கள் தொடர்பாகவும் விளையாட்டு வீரர்களிடம் அவர்கள் பங்குபற்றிய போட்டிகள், பெற்ற பரிசுகள், பயிற்சியாளர்கள் போன்றவை குறித்தும் தொழில் முனைவோர் ஒருவரிடம் ஆரம்ப அனுபவங்கள், தொழில் தொடக்கம், வளர்ச்சி, எதிர்கொண்ட சவால்கள் பற்றியும் கேட்கலாம்.

புலம் பெயர்ந்த சமூகங்களிடையிலான வாய்மொழி வரலாறுகளில் புலம்பெயர்வுக் காரணங்கள், புலம்பெயர்வுப் பாதை, எதிர்கொண்ட சவால்கள் போன்ற இன்னோரன்ன விடயங்கள் கேட்கப்பட வேண்டும்.

நேர்காணலை நிறைவு செய்தல்

வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணலை நிறைவு செய்தல் எனும்போது குறித்த ஒலிப்பதிவுடன் அது முடிவடைவதில்லை. நேர்காணலுடன் தொடர்புடைய பொறுப்புக்களை நிறைவு செய்தல், நேர்காணலை ஆவணப்படுத்துதல் (Documentation), காப்புப்படிக்களைச் (Backup) சுவடிப்படுத்தல் (Archiving), எழுத்துருவாக்கம் (Transcription) செய்தல் போன்ற பணிகளும் நேர்காணலை முழுமையாக நிறைவு செய்யும் செயற்பாடுகளாக அமையும்.

ஒரு நேர்காணலின் முடிவில் ஏதாவது முக்கிய பகுதிகள் தவற விடப்பட்டதாக கதைசொல்லியோ ஆய்வாளரோ அடையாளம் கண்டால் மேலதிக நேர்காணல்கள் மூலம் அந்த விடயங்களும் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். இத்தகைய மேலதிக நேர்காணல்கள் தேவைக்கேற்ப செய்யப்படுவது ஆய்வுகளை முழுமைப்படுத்த அவசியமானது.

காப்புப்படிக்கள்

ஒரு நேர்காணற் பதிவின் முடிவில் முதலாவதாகச் செய்ய வேண்டிய பணி காப்புப்படிக்களைப் பிரதிசெய்வதாகும். ஒலிப்பதிவுக் கருவியின் நினைவகத்திலிருந்து கணினி வன் தட்டுக்களுக்கோ இணையச் சேமிப்புக்கோ கோப்புக்கள் பிரதி செய்யப்படலாம். கோப்புக்களுக்குச் சரியாகப் பெயரிடுவதன் மூலம் அவை உரிய இடத்தில் பேணப்படுவதையும் பகுதிகள் ஏதும் தவற விடாமல் இருப்பதையும் உறுதிப்படுத்தலாம். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட காப்புப்படிக்களை எடுத்துக் கொள்வதும் அவசியமானது.

தொடர்புடைய பொறுப்புக்கள்

ஒரு நேர்காணலின் முடிவில் நேர்காணல் வழங்கியருடன் தொடர்புடைய பொறுப்புக்கள் செவ்வனே நிறைவுசெய்யப்பட வேண்டும். நேர்காணலின் பிரதியொன்றை

அவர் கோரியிருந்தால் முறைப்படி வழங்க வேண்டும். நேர்காணலின் முன்பதான ஆய்விற்போது ஆவணங்கள் ஏதும் பெறப்பட்டிருப்பின் அவை மீளளிக்கப்படுவதோடு அவ்வாறு மீளளிக்கப்படுவது புகைப்படங்கள் மூலமோ கையெழுத்து மூலமோ பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

நேர்காணல் வழங்குவதற்குக் கொடுப்பனவுகள் ஏதும் கொடுக்க ஒத்துக் கொண்டிருந்தால் அது வழங்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். நேர்காணலின் பகுதிகள் ஏதும் நீக்கக் கோரப்பட்டதெனின் அதற்கான முறையான ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட வேண்டும்.

நீக்கங்களும் தணிக்கையும்

நேர்காணல் வழங்குபவர் நேர்காணலின் முடிவில் சில தயக்கங்களை எதிர்கொள்ளலாம். குறிப்பாக நேர்காணலில் குறிப்பிட்ட சில விடயங்களை நீக்க அவர் விரும்பலாம். தவிர்க்க முடியாத சந்தர்ப்பங்களில் குறித்த பகுதிகளை நீக்கியே நேர்காணலைச் சேமிக்க வேண்டும். எண்ணிம வடிவத்திலான காப்புப்படிபுகளில் இத்தகைய நீக்கங்களைச் செய்யும்போது குறித்த பதிவின் நம்பகத்தன்மையைப் பேணிக் கொள்ளும் பொருட்டு நீக்கப்பட்ட பகுதிகள் தொடர்பான பதிவுகள் பேணப்பட வேண்டும். நேர்காணலின் குறித்த நேரப் புள்ளிகளைக் குறிப்பிட்டு அந்த இடங்களில் எவ்வளவு நேரப் பதிவுகள் நீக்கப்பட்டன என்பது பதிவு செய்யப்படலாம். எடுத்துக்காட்டாகப் பகுதியொன்று கத்தரித்து நீக்கப்பட்டால் "இந்த நேர்காணலின் 01:30:11 இலிருந்து 02:45 பகுதி நீக்கப்பட்டது" என்பதாகக் குறிப்பிடலாம். நேர்காணல் முடிவில் உடனடியாகச் செய்யப்படும் நீக்கங்களின் போது கத்தரித்து நீக்குவது இலகுவாக இருக்கலாம். நேர்காணல் தொடர்பான ஆவணமாக்கத்தின் பின்னர் நீக்கங்கள் செய்யப்பட வேண்டி ஏற்படின் குறித்த பகுதிகளில் ஒலி இல்லாது செய்து நீக்குவது கத்தரித்து நீக்குவதனை விடப் பொருத்தமானதாக அமையும்.

உறுதிப்படுத்தப்படாத பாரதூரமான (கொலை, களவு போன்றவை) குற்றச்சாட்டுக்கள் முன்வைக்கப்படல், பாதுகாப்பு

அச்சுறுத்தல் ஏற்படுத்தக்கூடிய தகவல்கள் பகிரப்படல் போன்ற மிக அரிதான சந்தர்ப்பங்களில் தணிக்கையாகவும் நேர்காணல் பகுதிகள் நீக்கப்பட வேண்டி ஏற்படலாம். இத்தகைய நீக்கங்கள் உரிய தரப்புக்களுடன் சரியாகக் கலந்துரையாடியே செய்யப்பட வேண்டும். தணிக்கைகள் ஆய்வு நேர்மையையும் நம்பகத் தன்மையையும் இலகுவாகக் கேள்விக்குட்படுத்தும் என்பதால் தணிக்கை மிக அவதானமாகக் கையாள வேண்டியதாகும்.

எழுத்துருவாக்கம்

வாய்மொழி வரலாற்றுப் பதிவுகளை முழுமைசெய்யும் முக்கிய செயற்பாடாக எழுத்துருவாக்கம் ஆரம்ப காலங்களில் அமைந்தது. எழுத்துருவாக்கம் என்பது குறித்த வாய்மொழி வரலாற்று ஒலிப்பதிவினைச் சொல்லுக்குச் சொல் எழுதிப் பிரதிசெய்வதாகும்.

கணினி, இணையப் பயன்பாடு பரவலாகுவதற்கு முன்பதாக வாய்மொழி வரலாற்று ஒலிப்பதிவுகளை இலகுவாக எல்லோரும் பயன்படுத்த முடியாத நிலை காணப்பட்டது. குறித்த ஒலிப்பதிவு பேணப்பட்டுள்ள சுவடிக் காப்பகத்துக்கு நேரடியாகச் சென்று உரிய கருவிகளைப் பெற்றுச் செவிமடுத்தே ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள முடியும். ஒலிப்பதிவுகளைப் பிரதிசெய்து கொள்வது அதிக செலவானதாக இருந்தது. பிரதிசெய்கையில் மூலப் பிரதிகளே பழுதடைவதும் உண்டு. ஒலிப்பதிவு நாடாக்கள் பலதடவைகள் பயன்படுத்தும்போது பழுதடைதல், குறித்த ஒலிப்பதிவு நாடாக்களைக் கேட்பதற்குத் தேவையான கருவிகள் கிடைக்காது போதல் போன்றவையும் முக்கிய சவால்களாக இருந்தன.

அவ்வகையில் எழுத்துருவாக்கம் செய்தே வாய்மொழி வரலாறுகளைப் பயன்படுத்தக்கூடியதாக இருந்தது. ஆனால் எண்ணிமத் தொழிநுட்பங்களின் வருகையின் பின்னர் வாய்மொழி வரலாற்றுப் பதிவுகளைப் பிரதி செய்தல், பகிர்தல் போன்றவை இலகுவாகியுள்ளன. அவ்வகையில் சொல்லுக்குச் சொல் எழுத்துருவாக்கம் செய்வது கட்டாயமான ஒரு படிநிலையாக இப்போது இல்லை. போதிய வளங்கள் இருந்தால் எழுத்துருவாக்கம் செய்யப்படுவது நல்லது.

ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளில் கணினிகள் மூலமே ஒலிக்கோப்புக்களை எழுத்துருவாக்கம் செய்யும் நுட்பம் நன்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. தமிழில் இது இன்னமும் தரமானதாகச் சாத்தியமாகவில்லை. ஆயினும் எதிர்காலத்தில் இது சாத்தியமாவதோடு ஒலிப்பதிவுகளுக்குள்ளேயே இலகுவாகத் தேடுவதும் செயற்கை நுண்ணறிவினைப் பயன்படுத்தித் தேவையான தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்வதும் சாத்தியம் ஆகும். அவ்வகையில் முழுமையான எழுத்துருவாக்கத்துக்கு அதிக வளங்களைச் செலவிடுவதனை விட மேலும் வாய்மொழி வரலாற்றுப் பதிவுகளை உருவாக்குவதில் வளங்களைச் செலவிடுவது பொருத்தமான அணுகுமுறையாக அமையலாம்.

விபரத் தரவுகளும் ஆவணமாக்கமும்

ஆனால் எழுத்துருவாக்கமும் செய்யாமல் பல மணி நேரங்கள் நீளும் வாய்மொழி வரலாற்றுப் பதிவுகளைச் சுவடிப்படுத்தி வைத்துக் கொள்வதும் வள வீணடிப்பாகவே அமையும். ஏனெனில் ஒரு வாய்மொழி வரலாற்றுப் பதிவினுள் என்ன விடயங்கள் உரையாடப்படுகின்றன என்பதனை அறிந்து கொள்ள முடியாது எனின் குறித்த பதிவு செய்யப்பட்டதன் பயன் கிடைக்காது. அத்துடன் குறித்த பதிவினை ஆய்வு செய்ய விரும்பும் ஒவ்வொரு ஆய்வாளரும் ஒலிப்பதிவுகளை முழுமையாகச் செவிமடுக்க வேண்டும் எனின் அது பெரும் மனித மணித்தியால இழப்பாக அமையும்.

அவ்வகையில் வாய்மொழி வரலாற்றினைப் பதிவுசெய்யும் செயற்றிட்டத்தில் ஒவ்வொரு வாய்மொழி வரலாற்றுப் பதிவுக்குமான விபரத்தரவுகளை விரிவாகப் பதிவு செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுவது அவசியமானது.

கதைசொல்லியின் முழுப்பெயர், ஆய்வாளரின் முழுப் பெயர், நேர்காணல் செய்யப்பட்ட திகதி, நேர்கண்ட இடம், செயற்றிட்டத்தின் பெயர் (இருப்பின்), செயற்றிட்டத்தை மேற்கொள்ளும் நிறுவனம் (இருப்பின்), செயற்றிட்டக் குறிப்புகள் ஆகியன அடிப்படைத் தகவல்கள்.

நேர்காணலின் உள்ளடக்கம் தொடர்பான தகவல்கள் குறிப்புக்களாகவும் நேர்காணலின் சுருக்கம் சில பந்திகளைக்

கொண்ட சிறு கட்டுரையாகவும் பதிவு செய்யப்படலாம்.

இவற்றுடன் நேர அடிப்படையிலான உள்ளடக்கப் பதிவு வாய்மொழி வரலாற்றின் பயன்பாட்டுக்கு மிக அவசியம். குறிப்பாக எழுத்துருவாக்கம் செய்யப்படாத வாய்மொழி வரலாற்றுப் பதிவுகளின் பயன்பாட்டை இந்தப் நேர அடிப்படையிலான பதிவுகளே சாத்தியப்படுத்தும். பின்வருவது ஒரு பகுதியளவான எடுத்துக்காட்டாகும்.

00:00:00 நேர்காணலின் தொடக்கம்

00:01:42 குடும்பப் பின்னணி, சகோதரர்

00:10:32 சகோதரர்கள்

00:18:03 பாடசாலைக் கல்வி

00:32:00 தொழிற் கல்வி

00:41:15 முதல் வேலை

.....

.....

.....

02:40:15 நன்றி தெரிவிப்பு

02:41:22 நேர்காணல் நிறைவு

சுவடியாக்கம்

ஒரு வாய்மொழி வரலாற்றி நேர்காணல் என்பது குறித்த நேர்காணலின் ஒலிப்பதிவு மட்டுமல்ல. நேர்காணலுக்கான பின்புல ஆய்வுக் குறிப்புக்கள், புகைப்படங்கள், அனுமதிப் படிவங்கள், விபரத் தரவுகள் அனைத்தும் சேர்ந்த கூட்டு ஆவணமே ஒரு வாய்மொழி வரலாறு ஆகும். அவ்வகையில் பின்புல ஆய்வுகள் ஆவணப்படுத்தப்பட்டு நேர்காணலுடன் சுவடிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

வாய்மொழி வரலாறுகளைப் பயன்படுத்துதல்

வாய்மொழி வரலாறுகள் அடிப்படையில் வரலாற்றுப் பதிவாக்கச் செயற்பாடுகளாக அமைந்தாலும் சமூகவியல், மானிடவியல், இனவரைவியல், கல்வியியல், மருத்துவம் எனப் பல்வேறு துறைகள் சார்ந்து பயன்படுத்தப்படலாம்.

வாய்மொழி வரலாறுகள் கதைசொல்லிகளின் நினைவு, மறதி போன்றவற்றின் அடிப்படையிலான குறைபாடுகளைக் கொண்டிருக்கும். ஒரு சமூகத்தின் கூட்டு நினைவு மட்டுமல்ல கூட்டு மறதியும் கூட வாய்மொழி வரலாற்றில் செல்வாக்குச் செலுத்தும். இத்தகைய குறைபாடுகளையும் கருத்தில் கொண்டு ஏனைய ஆவணங்களுடன் இணைந்ததாக வாய்மொழி வரலாறுகள் பயன்பட வேண்டும்.

ஆய்வுச் செயற்பாடுகள்

முறையாக ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ள வாய்மொழி வரலாறுகள் ஆய்வுச் செயற்பாடுகளுக்கான முதல்நிலைத் தகவல் வளங்களாகப் பயன்படும். குறிப்பாகத் தகவல் இடைவெளிகளை நிரப்பவும் எழுத்துவடிவ ஆவணங்களில் பெற முடியாத தகவல்களைப் பெறவும் வெவ்வேறு மாற்றுப் பார்வைகளை அடையாளங் காணவும் சந்தேகங்களை நேரடியாகச் சம்பந்தப்பட்டோரிடம் கேட்டுத் தெளிவடையவும் வாய்மொழி வரலாறுகள் பயன்படும்.

புதிய ஆய்வுகளை அடையாளங் காணவும் புதிய வாய்மொழி வரலாற்றுச் செயற்றிட்டங்களைத் திட்டமிடவும் வாய்மொழி வரலாறுகள் உதவும்.

ஆவணமாக்கம்

ஈழம் போன்ற ஆவணப்படுத்தல், சுவடிப்படுத்தலில் பின் தங்கியுள்ள சமூகங்களில் ஆவணப்படுத்தலின் ஒரு வழிமுறையாக வாய்மொழி வரலாறுகள் பயன்படும். நூலக நிறுவனம் போன்ற ஆவணமாக்கச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடும்

அமைப்புக்கள் தமது செயற்றிட்டங்களில் அடையாளங் காணப்படும் தகவல் இடைவெளிகளை நிரப்ப வாய்மொழி வரலாறுகளைப் பயன்படுத்த முடியும்.

பிரதேசரீதியான ஆவணப்படுத்தல், நிறுவனங்களை ஆவணப்படுத்தல், ஆளுமைகளை ஆவணப்படுத்தல், வரலாற்று நிகழ்வுகளை ஆவணப்படுத்தல் போன்ற பெரும்பாலான செயற்றிட்டங்களில் ஓர் ஆவணமாக்க முறையாக வாய்மொழி வரலாறுகள் அமையும்.

ஏனைய தகவல் வளங்களைத் தேடி இணைப்பதுடன் ஒப்பிடுகையில் வாய்மொழி வரலாறு ஓரளவு இலகுவான ஆவணப்படுத்தும் முறை ஆகும். எனவே வாய்மொழி வரலாறுகளை ஆவணப்படுத்தலின் ஒரு குறுக்கு வழியாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு ஏனைய ஆவணங்களில் கவனம் செலுத்தாது விடும் ஆபத்தையும் ஆய்வாளர்கள் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். ஏனைய ஆவணங்களுக்கு மேலதிகமாக, குறிப்பாக இடைவெளிகளை நிரப்பும் வழிவகையாகவே ஆவணப்படுத்தலில் வாய்மொழி வரலாறுகள் பயன்பட வேண்டும்.

சுய வரலாற்றுப் பதிவுகள் என்ற வகையில் ஆயிரக் கணக்கான பக்கங்களில் வெளியான எஸ். பொ.வின் வரலாற்றில் வாழ்தல் நூல் ஓர் அரிய ஆவணம் ஆகும். வேறு சில எழுத்தாளர்களும் ஓரிரு நூறு பக்கங்களில் தம் சுயசரிதைகளை எழுதியுள்ளனர். கவனிக்க வேண்டிய விடயம் என்னவென்றால் எழுத்தாளர்களிலேயே மிகச் சிலருக்கே சுயசரிதைகளை எழுத முடிந்துள்ளது. ஏனையோருக்கு சுய வரலாற்றுப் பதிவுகளை மேற்கொள்ள வாய்மொழி வரலாறுகள் இலகுவான வழிமுறையாக அமைகின்றன.

இரண்டு மணிநேர வாய்மொழி வரலாற்றுப் பதிவானது நூறு பக்க நூலுக்குச் சமனான தகவல்களைப் பதிவு செய்கிறது. நூல்களைப் போன்ற செம்மையான பதிவுகளாக வாய்மொழி வரலாறுகள் அமையா விடினும் விரிவான பதிவுகளாக அமைய முடியும். குறித்த வாய்மொழி வரலாற்றுக்குச் சமாந்தரமான ஏனைய ஆவணங்கள் அவற்றை முழுமையாக்கும்.

நூலாக்கம்

ஆளுமை ஒருவரின் விரிவான வாய்மொழி வரலாற்றின் எழுத்துருவாக்கம் நூலாக்கப்படலாம். இத்தகைய நூல்கள் தன்வரலாற்று நூல்கள் போன்று அமையும். வாழ்க்கை வரலாற்றுத் தகவல்கள், காலக்கோடு, புகைப்படங்கள், குறித்த ஆளுமை தொடர்பான ஏனையோரது கட்டுரைகள் என்பனவும் சேர்க்கப்பட்டு நூல் முழுமைப்படுத்தப்படலாம். பரந்தளவில் சமூகத்துக்கு முக்கிய பங்களிப்புச் செய்த ஆளுமைகள் மட்டுமன்றித் தத்தம் ஆசிரியர்கள், குடும்ப மூத்தோர் தொடர்பாக இத்தகைய நூல்கள் அமையும்.

வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணல்களில் கதைகளின் தொகுப்பும் நூலாகலாம். பொதுவான அல்லது குறிப்பான தொகுப்பாக இத்தகைய நூல்கள் அமையும். எடுத்துக்காட்டாகப் போர்க்கால அனுபவக் கதைகள் பொதுத் தொகுப்பாக அமையும். ஆலய நுழைவுப் போராட்டங்கள் அல்லது தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டு அனுபவங்கள் தொடர்பான பலரது வாய்மொழி வரலாற்றுக் கதைகளின் தொகுப்பு குறிப்பான தொகுப்பு நூலாக அமையும்.

தொகுப்பு நூல்களின் இன்னொரு வகையாக ஆய்வுச் செயற்றிட்டங்கள் சார்ந்த வாய்மொழி வரலாறுகளின் தொகுப்புகள் அமையும். ஓர் ஆய்வு நூலின் அல்லது பொதுநூலின் ஒரு பகுதியாகவும் வாய்மொழி வரலாறுகள் நூலாக்கம் பெறலாம்.

ஆவணப் படங்கள்

ஆவணப்படங்களில் வாய்மொழி வரலாறுகளின் பயன்பாடும் நூலாக்கத்தில் பயன்படுத்துவது போன்றதாக அமையும். ஓர் ஆளுமையின் வாய்மொழி வரலாற்றுப் பகுதிகளைத் தொகுத்து ஓர் ஆவணப்படமாக்கலாம். நேர்காணலில் உரையாடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் விடயங்கள் தொடர்பான ஏனைய காணொளித் துண்டுகள் இணைக்கப்பட்டு இத்தகைய ஆவணப் படங்கள் சாத்தியமாகும்.

செயற்றிட்டங்கள் சார்ந்தும் விடயப்பரப்புக்கள் சார்ந்தும் வெவ்வேறு வாய்மொழி வரலாறுகளின் தொகுப்புகள்

ஆவணப் படங்களாக்கப்படலாம். பொதுவான ஆவணப் படங்களில் வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணல்களின் பகுதிகள் சேர்க்கப்படலாம்.

வலைத்தளங்கள்

வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணல்களையும் பின்புல ஆய்வுக் குறிப்புக்களையும் நேர்காணலின் போது எடுக்கப்பட்ட புகைப்படங்கள், சேகரிக்கப்பட்ட ஆவணங்கள் போன்ற உள்ளடக்கங்களைக் கொண்டு வலைத்தளங்கள் உருவாக்கலாம். இந்த வலைத்தளங்களின் உள்ளடக்கம் குறித்த ஆளுமைகள், நிறுவனங்கள், செயற்றிட்டங்கள், வரலாற்று நிகழ்வுகள் எனப் பலவாறாக அமையலாம்.

ஏனைய பயன்பாடுகள்

வாய்மொழி வரலாற்று உள்ளடங்களைப் பயன்படுத்திக் கண்காட்சிகள் உருவாக்கப்படலாம். காண்பியக் கலைப் படைப்புக்கள் உருவாக்கப்படலாம். கற்றல், கற்பித்தலுக்கும் பயன்படுத்தலாம். ஆய்வுச் சேகரங்களின் பகுதிகளாக அமையலாம். நீதித்துறை சார்ந்து பன்னாட்டு வழக்குகளிலும் கூட வாய்மொழி வரலாறுகள் சான்றாதாரங்களாக அமையலாம்.

காணொளிப் பகுதிகளாக யூரியூப் போன்ற தளங்களில் பயன்படுத்தலாம். முழுமையான வாய்மொழி வரலாறுகளை விட இத்தகைய காணொளிப் பதிவுகள் இலகுவாகப் பலரைச் சென்றடைவதுடன் முழுமையான பதிவுகள் தொடர்பான தகவல்களைப் பலருக்கும் கொண்டுசேர்ப்பதாக அமையும்.

என்னுரை

நூலக நிறுவனம் 2011 இல் வியூகத் திட்டமிடலை மேற்கொண்டபோது ஆவணப்படுத்துவதற்கான பல்வேறு வழிவகைகள் விரிவாக ஆராயப்பட்டன. அக்காலத்திலான தேடலில் வாய்மொழி வரலாறு தொடர்பான அறிமுகம் எனக்குக் கிடைத்தது. நூலக நிறுவனத்திருக்கான எனது முன்மொழிவில் வாய்மொழி வரலாறுகள் பதிவுசெய்யப்பட வேண்டும் என்பதனையும் இணைத்திருந்தேன்.

2012 இல் தமிழ்நாட்டுக்கு முதன்முதலாகச் சென்றிருந்த போது பல்லடம் மாணிக்கம், நாமக்கல் இராமசாமி, ஞானாலயா நூலகத்தின் கிருஷ்ணமூர்த்தி, டோரதி தம்பதியினர் ஆகிய நூல் சேகரிப்பாளர்களைப் பதிவு செய்தமையே எனது முதலாவது வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணல்களாக அமைந்தன. பொருத்தமான கருவிகளின் அவசியம், ஒலிப்பதிவுத் தரத்தின் அவசியம், நேர்காணலைத் திட்டமிடல், காப்புப்படி போன்ற பல விடயங்களை அனுபவத்தினூடாகக் கற்கும் வாய்ப்பாக அந்த நேர்காணல்கள் அமைந்தன.

ஈழத்து வாய்மொழி வரலாறு என்ற வகையில் 2014 இல் எழுத்தாளர் லெ. முருகபூபதி மேற்கு அவுஸ்திரேலியாவுக்கு வந்திருந்தபோது 2014 யூலை முதலாம் திகதியன்று நேர்காணல் செய்திருந்தேன். அதன்பின்னரேயே வாய்மொழி வரலாறு தொடர்பான ஆய்வுநூல்களை உசாவி அது தொடர்பில் விரிவாகக் கற்றுக் கொண்டேன். வாய்மொழி வரலாற்றுச் செயற்றிட்ட முன்மொழிவுகளையும் தயாரித்தேன்.

ஆயினும் வாய்மொழி வரலாற்று ஒழுங்கினைப் பின்பற்றி விரிவான நேர்காணல்களை சாத்தியமாக்கும் வாய்ப்பு 2017 ஆம் ஆண்டு நூலக நிறுவனத்தின் ஆவணகம் வலைத்தளம் செயற்படத் தொடங்கியபோதே கிடைத்தது. 2017 தையிலிருந்து சூமார் 4 ஆண்டுகளில் 400 க்கும் அதிகமான வாய்மொழி வரலாறுகள் நூலக நிறுவனத்தின் “வாய்மொழி வரலாற்று ஆய்வு நிலையம்” என்ற செயற்றிட்டத்தினூடாகப் பதிவாகின.

அந்தச் செயற்றிட்டத்தினைச் சாத்தியப்படுத்திய நூலக நிறுவனத்தினருக்கும் அதன் பணியாளர்களுக்கும் எனது நன்றிகள்.

அச்செயற்றிட்ட ஆய்வாளர்களைப் பயிற்றுவித்தும் அவர்களது நேர்காணல்களுக்குப் பின்னூட்டங்கள் வழங்கியும் பங்களித்த காலத்தில் வாய்மொழி வரலாறு தொடர்பான எனது புரிதலை மேலும் செழுமைப்படுத்த முடிந்தது. வாய்மொழி வரலாற்று நுட்பங்களைத் தமிழ்ச்சூழலில் பரவலாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தையும் உணர முடிந்தது.

2020 தையில் வெளியான “நமது வரலாற்றை நாம்தான் ஆவணப்படுத்த வேண்டும்” என்ற நூலில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தேன். “வாய்மொழி வரலாறுகள் தொடர்பிலான எனது தேடலும் வாய்மொழி வரலாறுகளைத் தமிழ்ச்சூழலில் சோதித்துப் பெற்ற அனுபவங்களும் விரிவானவை. அவற்றினைத் தொடர்ச்சியான சிறுநூல் வரிசை ஒன்றின் மூலம் வெளியிட்டுப் பின்னர் ஒரு வழிகாட்டி நூலாகத் தொகுக்க நினைக்கிறேன்.” அந்த வகையில் வாய்மொழி வரலாறு தொடர்பாக வெளிவரும் நூலே இதுவாகும்.

இச்சிறுநூல் ஒரு முழுமையான நூலை நோக்கிய சுருக்கமான முதல் வரைபு மட்டுமே. வாய்மொழி வரலாற்றினை மேற்கொள்வது தொடர்பில் தமிழில் வெளியாகும் முதல் நூல் என்ற வகையில் இந்நூலின் நிறை, குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டினால் அடுத்துவரும் பதிப்புக்களில் விரிவாக்க உதவியாக இருக்கும்.

தில்லைநாதன் கோபிநாத்
2022-09-10

ஒவ்வொரு மனிதரிலும் அவரது வாழ்க்கை அனுபவங்கள் பொதிந்துள்ளன. மொழி, சமூக, பண்பாட்டுக் கலாக்களும் அறிவுத் தொகுதிகளும் ஒவ்வொரு மனிதராலும் காவப்படுகின்றன. ஆனால் அவர்கள் மறையும்போது அவை அனைத்தும் சேர்ந்தே அழிந்து போகின்றன.

இத்தகைய அனுபவங்களைப் பதிவுசெய்யும் ஓர் ஆவணப்பதிவு முறையே வாய்மொழி வரலாறு ஆகும். ஒலிப் பதிவு மூலம் மனிதர்களின் கதைகளையும் அனுபவங்களையும் அறிவையும் வரலாற்றையும் வாய்மொழி வரலாறுகள் பதிவு செய்கின்றன. ஆவணங்களில் அதுவரை பதிவு செய்யப்படாத தகவல்களை வெளிக்கொணர்வனவாகவும் இடைவெளிகளை நிரப்புவனவாகவும் வாய்மொழி வரலாறுகள் அமைகின்றன.

நேற்றைய நிகழ்வுகளையும் தகவல்களையும் நினைவுகளையும் கதைகளையும் வரலாறுகளையும் இன்றைய குரல்களில் பதிவுசெய்து நாளை சந்ததியினருக்காக வாய்மொழி வரலாற்று நேர்காணல்களாக நாங்கள் வழங்க வேண்டியது அவசியம்.

